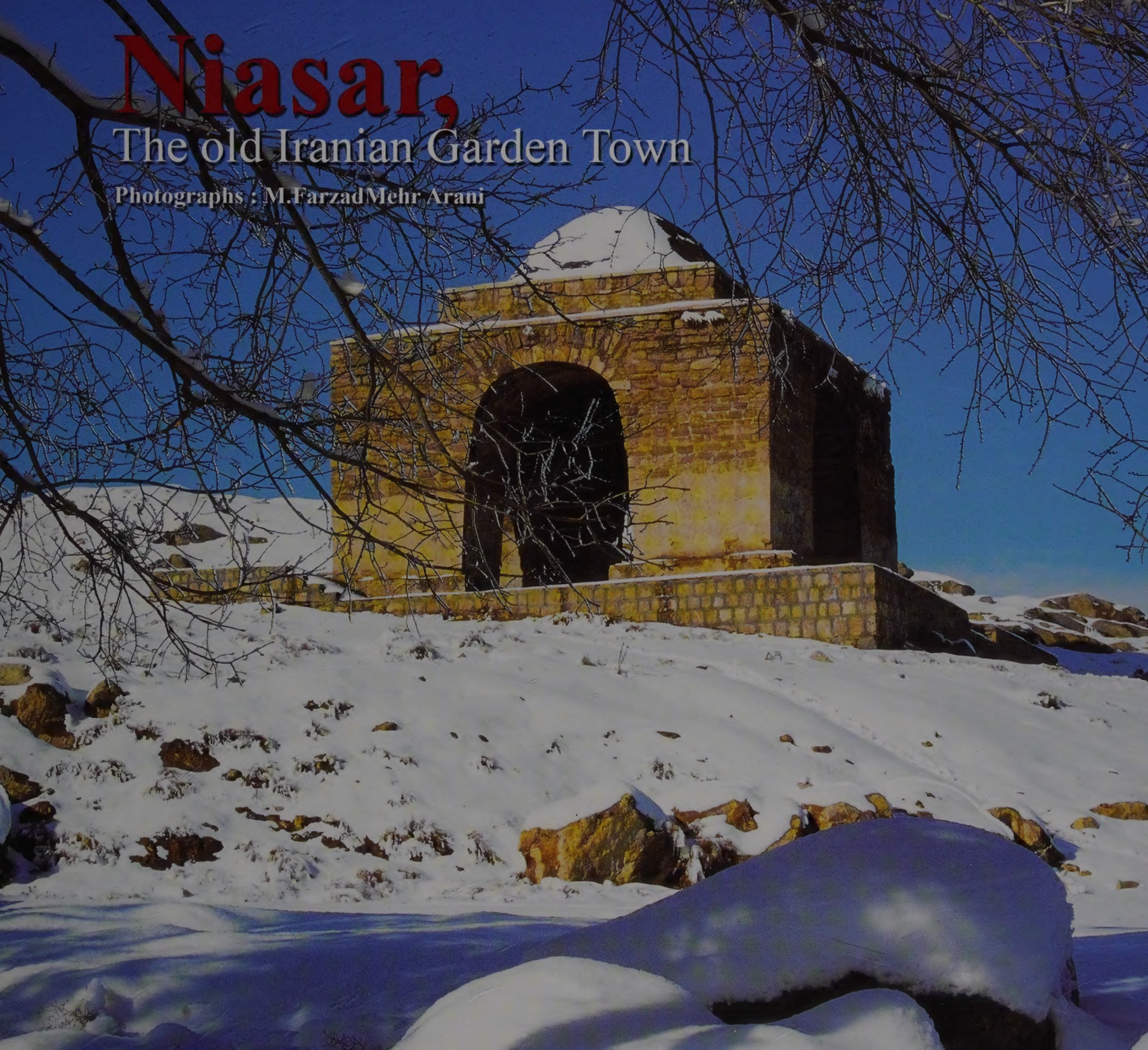

Niasar,

The old Iranian Garden Town

Photographs : M.FarzadMehr Arani

الرضا

سپهر گهر : نیشتر لری

سرشناسه	فرزاد مهرمجید، ۱۳۵۵
عنوان و نام پدیدآورنده	نیاسر کهن باغ شهر ایران / عکس و تدوین مجید فرزاد مهرآرانی، متن پایگاه میراث فرهنگی نیاसर ترجمه انگلیسی علی جاودانه
مشخصات نشر	تهران میردشتی، ۱۳۸۸
مشخصات ظاهری	(۱۲۰ ص) مقصور،
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	فارسی - انگلیسی
یادداشت	شماره گذاری صفحات از راست به چپ فارسی و از چپ به راست لاتین میباشد.
موضوع	نیاسر - عکسها
شناسه افزوده	جاودانه، علی، ۱۳۵۵ - مترجم
رده بندی کنگره	DSR ۳۱۲۲/۲۰۲ ۱۳۸۸
رده بندی دیویی	۹۵۵/۱۳۳۲
شماره کتابشناسی ملی	۱۷۴۶۱۳۲

نیاسر کهن باغ شهر ایران

عکس:	مجید فرزاد مهرآرانی
متن فارسی:	پایگاه میراث فرهنگی نیاसर
مدیر هنری و طراح گرافیک:	وحید رضا فرشاد صفت
مدیر تولید:	شهرداری نیاसर
ترجمه انگلیسی:	علی جاودانه
خوشنویسی:	سید سعید کاظمی
لیتوگرافی و تفکیک رنگ:	فرآیند گویا
چاپ اول:	ابیانه ۱۳۸۸
صحافی:	گوهر
ناشر:	انتشارات میردشتی
شمارگان:	۳۰۰۰
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۲۷۰۸-۲۳-۹

کلیه حقوق این کتاب متعلق به شهرداری نیاसर و محفوظ می باشد.

بگیر از اندر بر فدای این مجال خواهد شد.

براستی اگر بخود در ظاهر و خصوص بتجسم عینی و کلمه فرمیدن نیاسد، انکیزش فکر خواهر برضد ظهورش است و البته کلماتی که از این درجیه فرجیه
الفت و زینت تار سید بنقطه کمال چرخه استوار استی پایت نمی کشد.

در این راستا اگر گفتیم تا در درجیه فرمیدن نیاسد گفت و شنود بر این سطح چشم این را در این راستا از معنا بر این میسیم تا ملاک بر اینست
فهمیم قله دهد و موجب کثرت دانسته دانی "ما" شود و چه زیاده ای بود که نسبتی با دیا لکت کثرت کانی ندارد و در فضا هم طبعی بنایان که است که آن است
در دست بایران غنای هم کام و بهر که کلامی از فرمیدن را می پذیرد.

مخلص کلام آنکه مخاطب عزیز:

در این مجال از فراسوی سوزین جند و خدا پرست نهیم و بگویم کوهی از سیرا نشسته در فضا و گفت از سوزین به قدرت تاریخ نشود بهیم تا مقوله پادشاه
اسرارنا نشود که من باغ شهر این غنای سیر در سکوت متدثر مضافه حضرت دوست شدن را بر افراز اش تا بگیریم دغوزه های نقاشی در زوایش را
بر این نهایت تصور کنیم.

حمید رضا

شماره ۱۲۸۸

۱۲۸۸

مشق گیتی

"ایران" محترم، نیمه در دایره سربلش، یگانه پاک این ابرم مشق گیتی از مدبر فحای سبزش پیش می کنند.
 این بار بنابر با قوس لک اثر تدیس من با ناکوثر لادن لایال ضعیف را از چرخ "چهار تا و اش" همراه انقلاب شعاع کفاب مهر چهار ^ع جهان
 روانه کوه و کلاش را فرنیج تصویر شده است. در چرخ جهان خفت نیمه، منتهی با طوع سپید دم در حوض ناز شده، بار سبزین برپای میباشیم
 تا در دایره نگاه ره بنفشیم و سبک بر نغمه های عفت نه "آب اثر" را از آب استار به شهر و جبهه تیرت سوز همیم.
 آنگاه در سکوت "غار ریس" مارافا نوس آینه کمر از شرف مخلوقات به نظر نشینیم. آنجا که گر شنیدیم گم کنی پرواز اندیشه استار
 شیا خشت تپه بار خا خاک، بلوغ آدمی هستی را برمی هدا کند لای انحصار از آن در عصای تاریخ است.

مؤمنان این تمدن نغمی سیر؛

آیین از شنید و فهمید به بیت ملی، عاریت از مطهر پیش گیتی به دل از که از مذهب به کثرت باطن فرزند از آن دیار که از آن فرزند میگردند
 تا تولد از آن آدم به در پروا سید به مهر فرزندت مؤمنان یک شرت به نظر نشیند. در این ره مدیت در فضی که شردستی آدمی شلی منجی

بنافضه می بیند. این بنا بر تاریکی از غلبه بر سی شیه های مهر در گذرشته شود و مربع و مسکانه سخت طاق بر فضا قلب شیرین شده. روشش از تیرگی
مربع بنا به جلوه گشت بکسر. تنب با بر نهاده و منحصر بسد در هر گران در حایت تنب در اجزا شکفت انگیز است. بر هر خست نسیم بنا بر نهاده
اگرچه رسوب و ملات کج استفاده شده است. یکی گشته مختصر و انعطاف پذیر ملات کسر موجب تحمّل زمین نهاده و دپاری بن در طاق نهاده

شده است. ماسور این بن به طرک کار باز بجهه هیچ گونه در و پنجره یا باز طرکه دیگر برای حدود به کسر و همچنان در قنات کما بر پایداری
داشتن گونه قباب قم نامر آتش طلوع می شد که این بنا آتش که ای از زمان بنا باشد. اما تا محو شود به یارستان شش می کشد تا نیکو نهاده
از این بنا نخستین باز گذر مختصری از سر به هوشمند شد و پسر آینه پ. مادی «باستان شناس فرانسوی برسی کوپا پر ایران»
و گذر آن در مجسمه کار ایران از سر نهاده که در نشر شد. آینه که در بهار بهار شناس فرانسوی که تا ختم نهاده می ایران
این بنا را متعلق به حوزه لاد شیر با بخت می دانند و کارگاه آشکار کن سده می کنند. در سال ۱۳۸۰ خورشیدی نیز کار رواج این بن و دیگر چنانچه
ایران به عنوان یک تقویم آفت به یا شاهر از نهاده غیر با استفاده از تعمیر غیر خورشیدی ضامه غایت کما به شناسید.
دی نخست تقویم یا قمری سده که از امر طرکه که در آن زمان به همین از عصر های آل پرتوهای خورشیدی بهر طرک بهر طرک بهر طرک بهر طرک

آن است مانند عسل از غوره پائین می‌ریزد و به نوعی کثیف است و روشن است و آبش زرد و بوی که از ۲ فرسخ می‌آید و صد گران مانند عسل است
از توصیفاتی که از کتاب تاریخ کاظمی عنان شد و آن حدس بود که قدمت این مجرب دونه اکبر در باری گه. و در تاریخ قسطنطنیه و صفر حکیم در آنجا
در آن زمان و در سیر اکبر چنین نوشت: از جمله ۱۰ باب اکبر معظم که یاد آنست به واسطه وفور آب است و ارتفاع نموده و خوب آلات دارد که
در ادایل ابراع و سخت است شبانه روزی که از غروب است که گندم می‌سود.

در کتاب اکینیه نیز نوشته یارین در مانده نظر شده است که، پوزیر در مجلس از شخص بام ابو بکر است که کند که تیش مهر در آن می‌سوی که
نخیک غایب رود و در حیران داشته باشد. و در کتاب کین هم نوشته شده که اکبر در اکینیه نیز در ادای حیرت فراداد است. یکی از ادب است
شست و نمودن بوجه و برای حرکت در اکینیه تیش مهر از اول طرم بجز تامت چند شبانه روز، مطابق با کله بخور داشت و نمودن دستهای تان
شود. هر که بیا چاه آب و بجه داشت یا چاه در حیران. چنین دلیر کف مهر با بوی خرمی کند.

اکبر زیا سر مدک دیگر است به این نظریه که به احتمال عن ربیع بوجه مستحق به پیران است. هر که در مدعیت زبان را ملا محله کمر و بزه
دونه در دست در کما خیمه اکبر در یم در محوطه مسجد امام خمینی که دی شبانه که خیمه آن را اکبر می‌ریزد و مهر با اکبر است و پائین نجات و به غناد

دیده شود. در عقیده ملا وقت محاسبیت تقویمی است بدینا بنظر است هم اکنون چارخا قمری است نمونه نام باقی نماند از این
چارخا قمری آن است که کما فی کما در بر رصید خود را حفظ کرده است.

آبشار رویا

خندترین تر از آب رانایم چشمتی در کجایم می یاریم به دوستی رود. این چشمه که یک هزار و ۶۰ متر مربع بالاتر از سطح دریا^{طراز}
اسکنندیه نام طلعه. گویند اسکنند بن فقیوس عیسم کشف الاسرار که در انبیا پیوسته بود و سید و جعفر عیسم و شمس که آن قریه رسید است که در
دل سنگت کبیر بزرگ مشهور بچنان است. محب را آن را طبعید و در یک شبانه روز این چشمه را سخت در آن مکان موضع که بفرع باغ تالار است آن
مضرب خیم و مختار و می گوییم می جو. نظریه آن آب بسیار وسیع و با روح و صفات و اطراف و جوانب قدری فرغ چه بکجه همواری است
قاف تا قاف عالم در مظنه نظرات فرهم طلعه که باغ و عمارت و تالاری است که در دخیل و چه که است که آن بجز لایع و نظیر از این بابی آن
باغ که شکر که در موضع آن در آنجا فروخته در آن تالار ۶ ذرع کوه مله از لاله ۲۰ ذرع در ۱۵ ذرع تراشیده است و همواری که در آنجا
سنگ تراشیده در وسط کوه قراره ای که تمام آن سنگ است قدری در جوشیده و در لب کوه از موضع که تقریب ۱۰۰ ذرع مسقط

منطقه نظیر اشکوه یا سر نباشد از موراد شیر کجانب موسسه سانسیم مورد است ره قله کوه است.

از شش هار این جن را انسان خست بعضی آن است. کجوه و از هیچ نقطه ای از آن احساس نشود و حتی در عمیق ترین نقاط آن عمر نهوی بطور عظیم مشهود
یک از فرضیه در باب منشأ تاخیر این جن را اینگونه است که درخت آکنده یا سر آکنده های تراشیده صحرایان گند غارت شده است.
احتمالاً از آن جفر غار پیش از خست اشکوه بوده است. غار از ۳ طبقه یعنی ۲۰۰۰ پایی کمال صقل و یک کمال فقر تشکیل شده است.

طول لایه جوت و لایه های پیرامینا تقریباً ۶۵ متر یا ۴۵ چاه با عمق ۱۱۸ متر است. غار از ۲۳ لایه بازرزده های مختلف با عمق ۱۷۶
متر مربع تشکیل شده است. نکته جالب آنست که برای داخلی غار در هیچ نقطه ای تغییر عظیم پیدا نمی کند و حتی در عمیق ترین نقطه غار به دور دیوهای مستند
هولمز تازه جریان دارد. توده در داخل غار بسیار مکرر است و در بسیاری از محلیت با رجالت خنجر حرکت که در بلندترین نقطه غار به صورت نمایی
جام تاریخی و کسب آن از یک لایه تاخیر این شهر است که نظر کارشناسان و تحقیقات معبر که نوع معماریه کار رفته در این بنا حکایت از آن جلاعه کن
جام و کسب در دوره صفویه نباشد شده و وجه تسمیه نیز همان دلیل است.

مزاج مریض، زیرا که اعتدال بر این طالع که این خنجر موجب برکت شدن آب شده و از کم شدن آب جلوگیری کند.
 آب این چشمه بسیار زلال و همین آب که چشمه نیا می‌فشارد پس از خروج از فلک کوه و در مسیر طولانی بعد از عبور از باغ تالار و غنای صورت آب
 بسیار زیاده به پیغمبر و بهشت شهر حرکت می‌کند.

غاری در دل کوه مکر

غار نیا سر طوطی کامل دست ناز شربت (خجریه یا حفره طبعی که در دریا) و به جذاب بعضی نیا سر زده است. به حال قریب بین غار و غیره
 متعلق به ده پارتان (کشانیر) بوده است. بیشتر معابر سر راه تاریکی مطلق خسته شده اند. درت قیمت های وضعی را بقیه کمی کرده اند
 در دریا حیات می‌شود. این غار از عجایب و نوادگار است و در حد و یک هزار و ۲۰۰ متر از سطح دریا که در کوه مکر و در نزدیکی
 آنجا مشرف به نیا سر واقع است با مقاصد آن نیز و زیبایی صورت و تنگ و پر پیچ و خم با دریا های است که کرده شده است.
 این غار که به «غار رئیس» شهر طالع است بخانه کشوف نام و در هیچ یک از متون تاریخی و کلاسیک قدون گذشته با وجود ذکر این نامی نمی

میراث مغفور سائیر

شهرت سرکار ارمادو سگوت کهنه سرزمین لرلان است. کار و بهای بسیار بخت چارماد و غار شیر طلایه زیرین است. شکر و جود تن کهنه دکان
کهنه است. با درود سلام لرلان و سگوت شکر سگوت منطقه، خبر از کاین کار کهنه تن لوم فیت یا دقالب کهنه سگوت فیت لفر.
کاین منطقه نیا سر کخته با میراث کهنه های بسته و افعالات نمیشود. در زمین خلد پشته که پرش خلد لفر با میراث شکر کخته و
لرلان سگوت کهنه پشته لرلان، کهنه پشته ای کهنه طلعه در جابر جابر سیر، درشت رو کعبه در سوم محرم، درشت ایستان، درشت
درشت درشت درشت کهنه دبر سگوت لرلان غزلان، در جبه می قلن کهنه لرلان سیر.
میراث بسته نیا سر از غار کشف کهنه ریس گرفته تا چارماد کاین محراب کهنه عین است. اعیان جوشن کهنه لفر سگوت لرلان
چهارشنبه سیر و سیر و دبر و اعیان کهنه لرلان، هفت عیدت ۱۵ شعبان و عیدت بن و کاین سگوت لرلان سیر، کاین سگوت لرلان سیر
کاین سگوت لرلان ۲۱ رمضان و نیا سر کهنه پشته و محراب کهنه و افعالی طلعه درین شاهره سیرت می در سگوت لرلان سیر و در سگوت
و در سگوت کهنه سگوت لرلان که خوب می لریشیر، خوب می خست و خوب می ریشند و کخته که خشم و درخت لرلان کهنه سیرت

لله يومه وانكر سينه؟ چگونه نیاکام، باده باور داشت که شکر بخشیده از دکانچه خستنی باز شده دینی اعتقادشان بپذیرد داشت
تاخ معمر نیاید با ممری ستمگر عفت ز شده و بفلا و شب های تابه از در لاله فیت است.

سنگوفه های بادام

Almond Blossoms

Garden Blossom

شکوفه باغ

که هنوز نگهبانان این میراث با ارزشند.

آنان که عاشق این سرزمین و این تمدن و این هویت و تاریخند، آنان که به این ارزش ها به دیده احترام و ستایش می نگرند باید در پی نگاهداشت و پاسداشت آن بکوشند. میراث طبیعی، میراث کالبدی و میراث فرهنگی این سرزمین گنجینه ای بی نظیر، ثروتی بزرگ و میراث ماندگار است. میراثمان را پاس بداریم.

چشم انداز ورودی نیاسر

The landscape of Niasar Entrance

عاشقان و دوستداران ایران زمین، به کهن باغ شهر ایران خوش آمدید.

به سرزمین آب و آئین، نور و نیایش، خاک و خلوص باد و برکت، به سرزمین پاسداران آئین و تمدن این مرز و بوم، به سرزمین گل و گیاه، سادگی و صفا، پاکی و راستی و سرزمین مردمانی با روهای گشوده میهمان نوازی، چهره های متبسم، دست های پینه بسته، میراث داران کهن با گذشته ای تابناک، به سرزمین خداجویان و خدایپرستان به باغ شهر

نمای پشت بام خانه ها و باغ ها

A view of Houses Roof and Gardens

با هویت ایران، نیاسر، خوش آمدید.

در کشور پهناور ایران، در بستر زمان و در پهنه مکان، مردمانی بوده اند که خوب می اندیشیدند، خوب می ساختند و خوب می زیستند و آنگاه که چشم از جهان فرو می بستند میراثی ماندگار از خویش به یادگار گذاشته اند. هنوز مکان های بکر بسیاری وجود دارند که پر از رمز و رازند. رازهای ناشناخته و اسرار ناگشوده و سخنان ناگفته و مردمان عاشقی

Lovers of Persian,

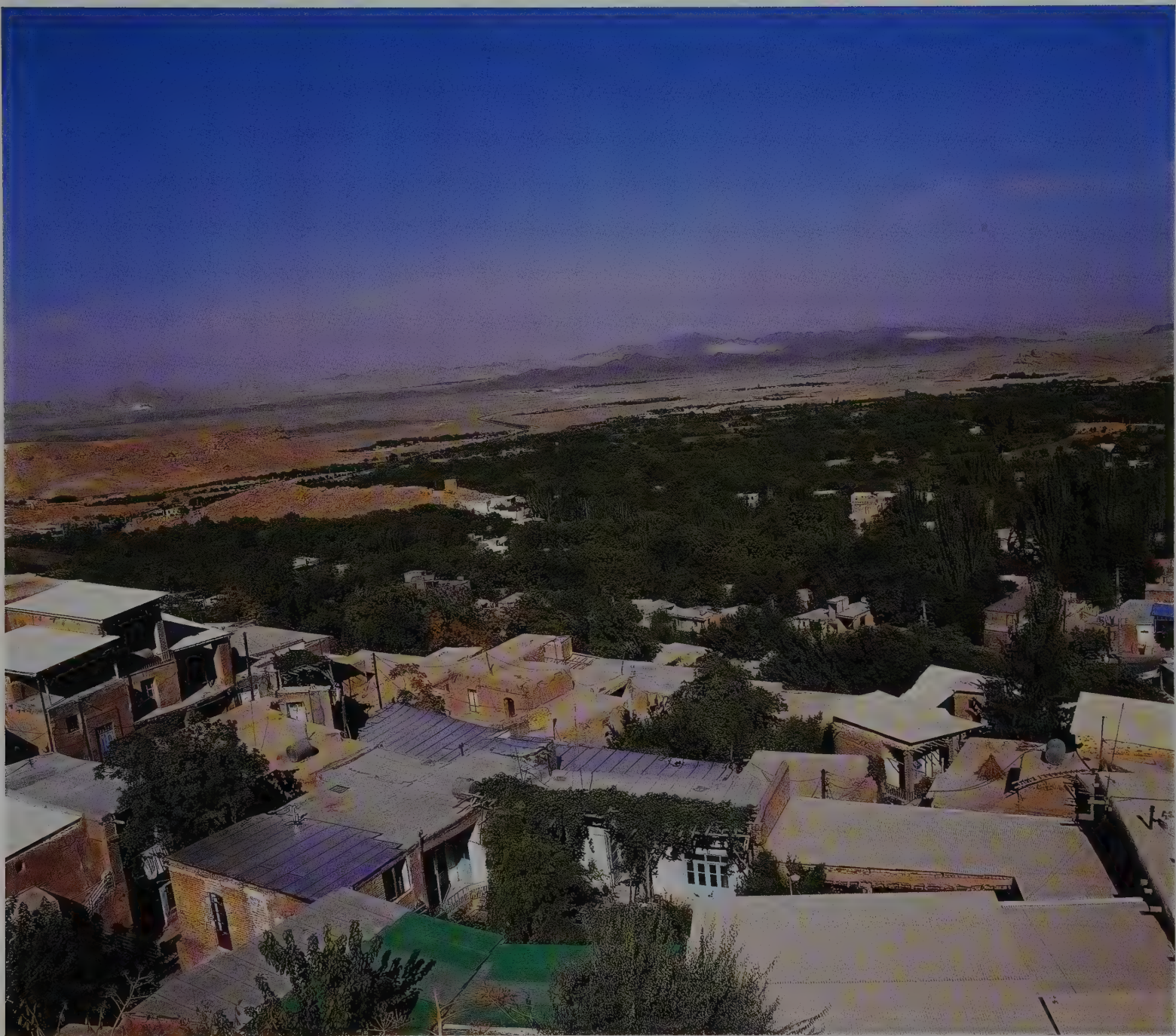
Welcome to the land of water and customs, light and worship, guards of customs and civilization, flower and plant, purity and truth. Welcome to the land of cheerful and hospitable people, old heirs having a glorious past. Welcome to Niasar, the Persian garden town.

All over the country from a long time ago there had been people who had thought, made and lived well and when passed away, left a lasting heritage. There are still virgin places full of secrets. Unknown mysteries and unsaid words and lover people that are still the guards of this valuable heritage.

Those who are lovers of this land, civilization, identity and history, should try to preserve and observe them. Natural and cultural heritage of this land is a unique treasure trove and great wealth. Let's guard our heritage.

چشم انداز طبیعت

● Nature Landscape

A view of Houses Roof and Gardens

نمای پشت بام خانه ها و باغ ها

Les amoureux et les amis de l'Iran

Bienvenu au pays de l'eau et la culte, de la lumière et la prière, de la terre et la sincérité du vent, au pays des gardiens de la culte et de la civilisation de ce territoire, au pays des fleurs et des herbes, de la pureté et la sérénité, de la sincérité et la justice, au pays des hommes ouverts, hospitaliers, souriants, travailleurs, héritiers anciens d'un passé lumineux, au pays des croyants et des monothéistes; bienvenu à Niasar, jardin-ville authentique de l'Iran.

En Iran, dans ce pays immense, il y avait des hommes qui pensaient bien, construisaient bien, vivaient bien et lorsqu'ils mouraient, il leurs restait un héritage éternel. Il y a encore des lieux vierges pleins de mystères: des mystères inconnues, des énigmes non résolues, et des hommes amoureux qui, comme toujours sont des gardiens de cet héritage précieux.

Tous ce qui sont amoureux de ce pays, de cette civilisation, de cette identité et de cette histoire, tous ce qui respectent et apprécient ces valeurs doivent essayer de les sauvegarder. L'héritage naturel et culturel de ce pays est un trésor unique, une richesse immense.

A nous de les sauvegarder.

کوچه باغ در تابستان

❶ A Rural Lane in Summer

موقعیت جغرافیایی

شهر نیاسر مرکز بخش نیاسر از توابع شهرستان کاشان و استان اصفهان است. این شهر در فاصله ۲۴ کیلومتری غرب شهر کاشان قرار دارد. شهر نیاسر از طریق اتوبان در فاصله ۲۴۰ کیلومتری شهر تهران پایتخت ایران، ۶۰ کیلومتری شهر قم مرکز استان قم و ۲۶۰ کیلومتری شهر تاریخی اصفهان مرکز استان اصفهان قرار دارد. فاصله این شهر از سه محور ارتباطی مهم کشور یعنی راه آهن و محور زمینی بندرعباس * تهران ۲۴ کیلومتر و از محور شیراز * اصفهان * تهران ۶۰ کیلومتر است.

Situation géographique

La ville de Njasar est située à 24 km de l'ouest de Kashan, de la province d'Ispahan. Par l'autoroute elle est à 240 km de Téhéran, capitale de l'Iran, à 100 km de Qom, chef-lieu de la province de Qom, et à 260 km de la ville historique d'Ispahan, chef-lieu de la province d'Ispahan. Quant à la distance de cette ville des trois axes principaux du pays, chemin de fer et route, elle est à 24 km de l'axe Bandar Abbas-Téheran et à 60 km de l'axe Ispahan-Téhéran.

Geographical situation

Niasar is one of the districts of Kashan in Esfahan province. This town is 24 km west of Kashan. It is 240 km far from Tehran, 100 km far from Qom and 260 km far from the historical city of Esfahan.

The distance between this town and nearest railway station and also Tehran-Bandar abbas road is 24 km. It is 60 km far from Tehran-Esfahan-Shiraz road.

جویبارباغ

Garden Stream ❶

31 Waterfall Spillway ایریزهای آبشار

Algae under the Waterf

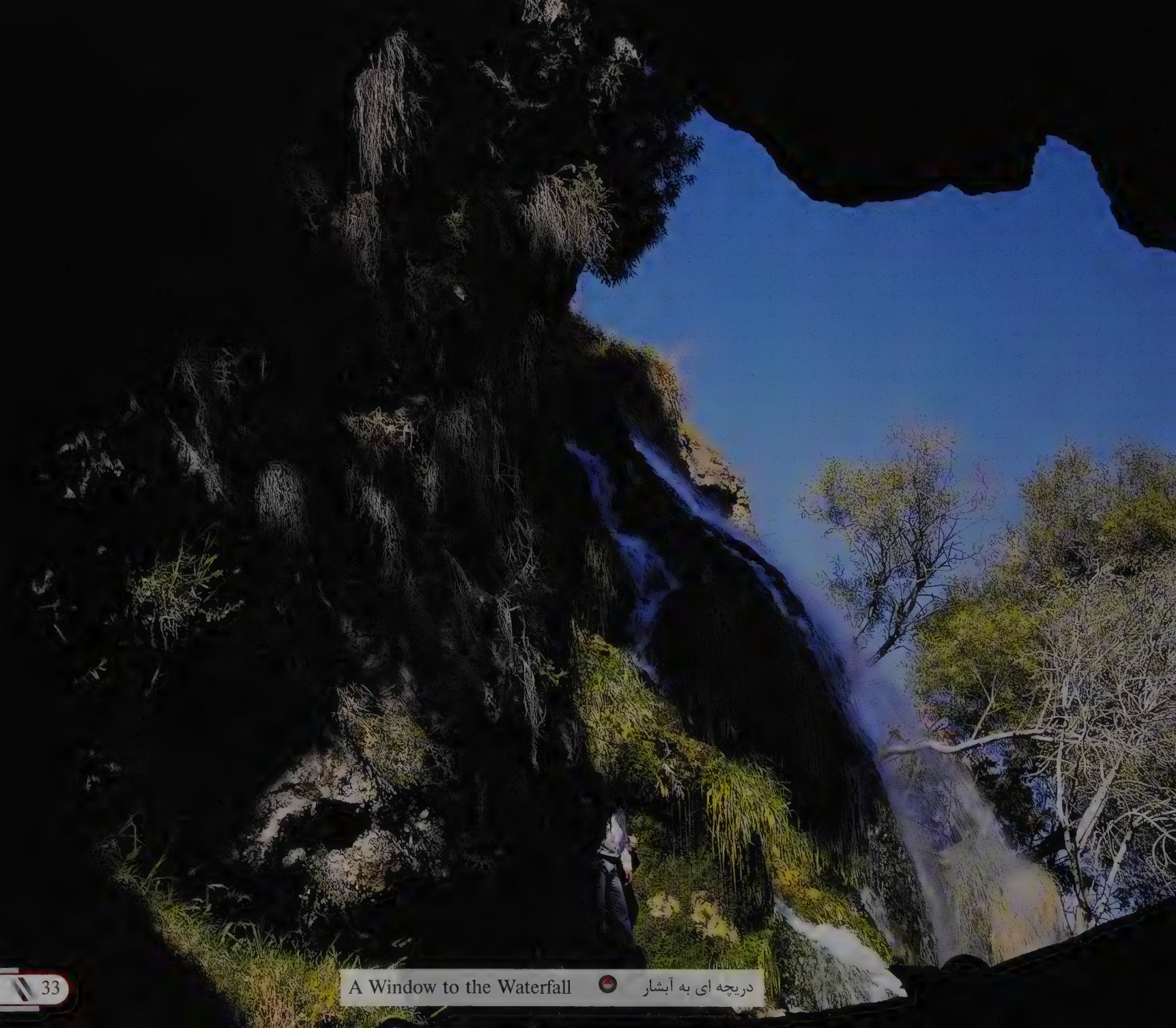
چلبگ های پای ایشار

Waterfall Spillway

آبریز ایشار

A Window to the Waterfall دريچه ای به آبشار

چشمه اسکندریه و آبشار

این مجموعه از جمله مهمترین محله های تاریخی - فرهنگی شهر نیاسر و حتی کشور بوده و از چند عنصر اصلی از جمله آبشار، مسیر پله ها از پای آبشار تا پای کوشک، سنگ ها و بستر آبشار، درختان و گیاهان موجود در اطراف آن تشکیل شده است و می توان در صورت ساماندهی مناسب جهت بهره برداری از آن استفاده کرد.

در کنار آبشار یکی از ورودی های غار قرار دارد و ارتفاع آن از پای آبشار تا قسمتی که از آنجا آب پایین می ریزد ۲۵ متر و از پای آبشار تا عمارت کوشک ۵۳ متر می باشد.

در مسیر آب ۱۳ آسیاب وجود داشت، ۳۰ آسیاب در کنار آبشار بوده که تخریب شده است. یکی از آسیاب ها که هم اکنون نیز فعال می باشد در پای آبشار قرار گرفته است و از آسیاب های دیگر جز بقایای کمی به جا نمانده است. این آبشار از چشمه اسکندریه واقع در کنار چارتاقی سرچشمه می گیرد. به گونه ای که دو سوم آب چشمه به سمت آبشار و از آنجا به دشت های نیاسر جاری می شود. در مورد چشمه اسکندریه و تاریخچه آبشار در کتاب قم اینگونه می نویسند «و اما چشمه مزبور نیاسر را چشمه اسکندریه می نامند. گویند اسکندر بن فیلقوس به علم کشف الاسرار که از دانیال نبی به او رسیده بود آگاه بود چون عبورش به آن قریه رسید دانست که در دل سنگ آبی بزرگ مستور و پنهان است. حجاران را طلبید و در یک شبانه روز این چشمه را احداث و احیا نمود».

با توجه به مطالبی که در تاریخ کاشان ذکر شده و با استناد به کتاب تاریخ ایران باستان مشخص می شود منظور از اسکندر بن فیلقوس همان اسکندر اول می باشد. البته این احتمال وجود دارد که تاریخ وجود چشمه و آبشار به قبل از دوران اسکندر اول بر گردد و او فقط آن را گشاده و فراخ گردانیده است. فلذا چشمه متعلق به دوره تاریخی است. مجموعه آبشار نیز در حال طی مراحل اداری جهت ثبت در آثار ملی می باشد.

Eskandariye Spring and waterfall

This compilation is one of the most important historical and cultural sites in Niasar that consists of some main elements like waterfall, stairway from waterfall to the summerhouse, stones and waterfall bed, trees and plants. The waterfall is 25 m high. On the path of waterfall there had been 13 mills before. One of them that still works is located near the waterfall. The waterfall originates from Eskandariye spring next to Chartaqi. Two-third of the spring water runs towards the waterfall and then to the fields.

Other historical and natural attractions of Niasar are: Baqe Talar (Talar garden), Safavid summerhouse, Safavid bath, mill, Chaleqab tower, an old plane tree, a historical water divider and Borujerdi house.

آبشار در فصل پاییز

Waterfall in Fall

La Fontaine Eskandariyah et la chute d'eau

Cet ensemble est l'un des plus importants quartiers historico-culturels de Niasar et même de l'Iran, et est composé de quelques éléments principaux entre eux : la chute d'eau, le parcours des escaliers du pied de la chute jusqu'au pied du château, les pierres et le bassin de la chute d'eau et la végétation.

L'une des entrées de la caverne se trouve à côté de la chute et sa hauteur, du pied de la chute jusqu'à son bassin est 25 mètres, et du pied de la chute jusqu'au château est 3 mètres.

Dans le parcours de l'eau, il y avait 13 moulins. L'un des ces moulins qui marche toujours, se trouve au pied de la chute d'eau et les autres n'existent plus. L'origine de cette chute est la Fontaine Eskandarieh, près de Tchar Taqi, dont un tiers de l'eau se coule vers la chute et puis vers les champs de Niasar.

Les démarches de l'enregistrement de l'ensemble de la chute d'eau dans la liste des œuvres nationales sont en route. A part ces œuvres, à Niasar il y a de dizaines d'autres œuvres historiques et naturelles précieuses dont peut citer entre autres : Bagh-e Talar, Kouchk-e Safavi, Hammam-e Savaviyeh, Asiab-e Abi, Bordj-e Tchaleghab, des platanes très anciennes, des distributeurs d'eau très anciens, la maison de Broudjerdia, les fermes des alentours de Niasar (Atabaki, Khatoun) etc.

آبشار در فصل بهار

Waterfall in Spring

Moqassem-e Talar

Moqassem-e talar (talar water divider) that is the first and most principal water divider in Niasar, dates back to Seljuk era. It is located on the path of Eskandariye water spring. It divides the spring water into equal parts that from there two-third of water makes the waterfall and the third part irrigates the fields named mahallehay-e no.

آبشار

● Waterfall

مقسم تالار

قدمت این مقسم که نخستین و اصلی ترین مقسم موجود در نیاسر می باشد به دوره سلجوقی بر می گردد. این مقسم در مسیر آب چشمه اسکندریه واقع شده است. این اثر چون آب جاری شده از چشمه اسکندریه را به سه قسمت مساوی تقسیم کرده که دو قسمت آن آبشار زیبای نیاسر را تشکیل می دهد و قسم سوم آن دشت های معروف به محله های نو را آبیاری می کند و همچنین با تغییر مسیر آب، استفاده از آب را به صورت وسیع تر ممکن می سازد، مقسم نام نهاده اند. این اثر از سنگ یکپارچه که با ایجاد شیارهایی بین آن مسیر آب را مشخص می کند به وجود آمده است.

مقسم آب تالار

Talar Water Divider

Moqassem-e Talar

La construction de ce distributeur d'eau, le premier et le principal dans son genre à Niasar, date de l'époque des Seldjoukides. C'est un distributeur d'eau, parce que étant dans le sillage de la fontaine Eskandarieh, il divise l'eau de la fontaine en trois parties égales dont deux tiers fournissent la belle chute d'eau de Niasar et le reste les champs des nouveaux quartiers (Mahalleh-haye Now), et aussi ayant changé le parcours de l'eau, il permet d'améliorer son utilisation. Cette œuvre est une pierre en bloc avec des sillons là-dessus qui conduisent l'eau dans de différents sens.

باغ تالار

Talar Garden

چنار تالار

قدمت این چنار به گفته اهالی محل به دوره متأخر اسلامی چیزی حدود ۱۱۰۰ سال می رسد. به دلیل اینکه این چنار در محوطه اطراف چارتاکی واقع شده است به اسم چنار پای چارتاکی نامیده شده است. ارتفاع این درخت چنار در حدود ۱۵ متر است.

Tchenar-e Talar

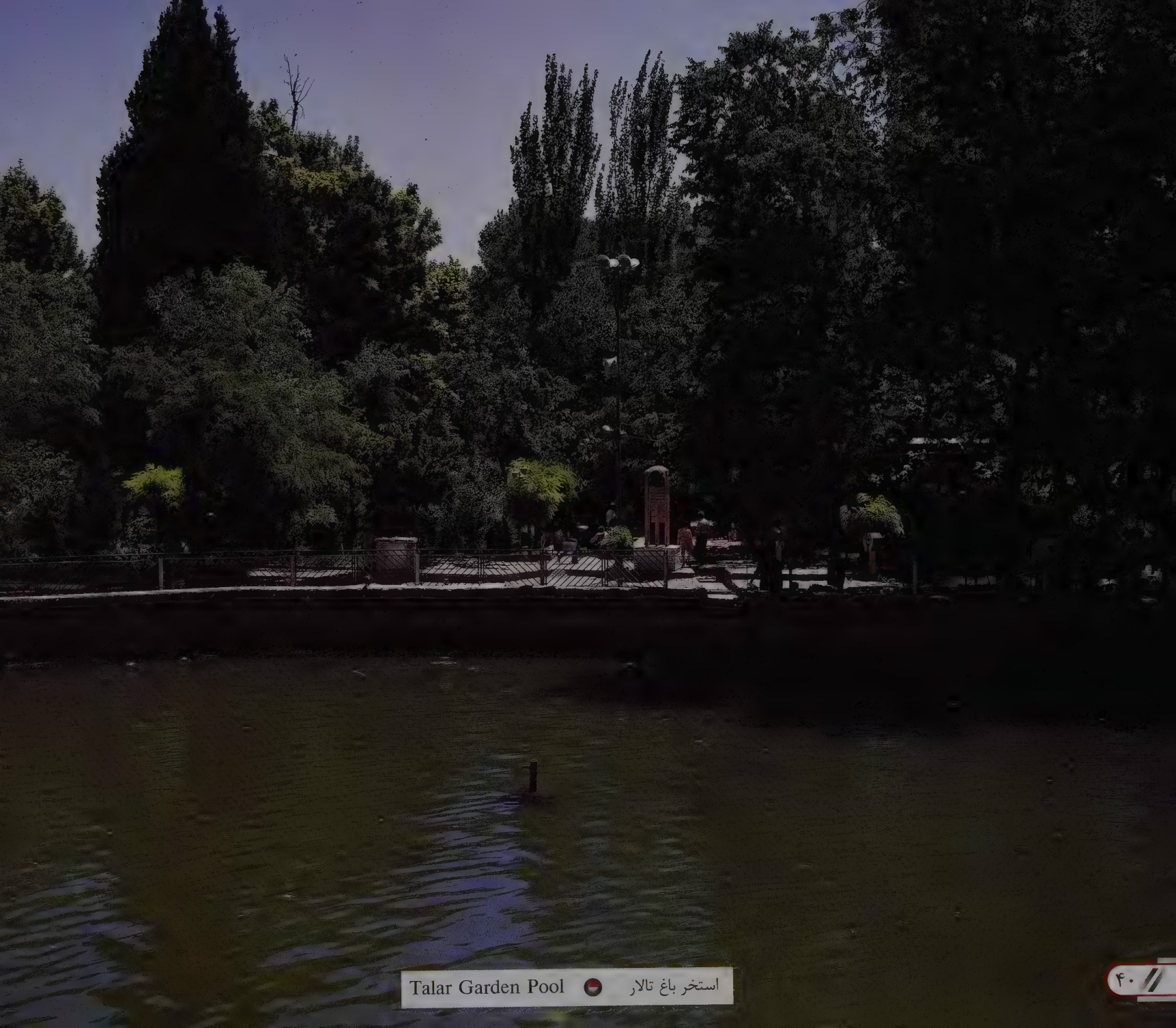
Ce platane, selon les habitants de la région date du début de l'Islam. Elle se trouve près de Tchar Taqi et pour cette raison elle est appelée Tchenar-e Paye Tchar Taqi.

Chenar-e Talar

Chenare talar (talar plane tree) as is said by locals is about one thousand years old. It is also called chartaqui plane due to its location near Chartaqui. This plane tree is about 15m high.

درخت چنار تالار - قدمت یکهزارو صد سال

📍 Talar plane Tree 1100-years old

Talar Garden Pool استخر باغ تالار

Rose Bride عروس گل

Rose Pot

دھینگ گل

Rose Picker

گل چیر

شهر نیاسر یکی از سه مرکز مهم تولید گل محمدی، گلاب و عرقیات گیاهی شهرستان کاشان و کشور است. چنین ویژگی کم نظیری به سبب قرارگیری در دامنه شرقی کوه های کرکس و وجود چشمه پر آب اسکندریه و قنات های زیادی است که محدوده ای به وسعت ۸۰۰ هکتار را به زیر کشت برده و با گسترش روش های مدرن آبیاری و کشاورزی به میزان زیادی قابل گسترش است.

گل محمدی Damascus Rose

متوسط ارتفاع شهر نیاسر از سطح دریا ۱۶۵۰ متر است. وجود اختلاف ارتفاعی به میزان ۲۰۰ متر باعث ایجاد چشم اندازهای بی نظیر و بسیار زیبایی از نقاط مختلف شهر و پیرامون آن شده است. به ویژه اینکه آب زلال و فراوان چشمه اسکندریه از بلندای شهر به شکل رویا گونه ای به پایین می ریزد و قطرات ریز آب با عطر گل و سبزه در می آمیزد و بر گونه ها می نشیند و نوازشگر روح و جان می شود و بدین سان آبشار زیبای نیاسر رخ می نمایاند و همه کویر را به سوی خویش می خواند.

Natural location

Niasar is one of the three main centers for production of rose, rose water and herbal distillates in Kashan and also all over the country. This feature is due to the geographical situation of Niasar on the eastern foothills of Karkas Mountains and also existence of Eskandariy-e spring and subterranean water canals that irrigates a land with an area of 800 hectares. Niasar has an altitude of 1650 m above sea level. A difference altitude of 200 m between different parts of Niasar has made so beautiful landscapes. Especially plentiful limpid water of Eskandariy-e spring from the height of the town pours down and tiny drops of water mix with the fragrance of rose and greenery and settle on cheeks and thus Niasar beautiful waterfall reveals itself and calls all the kavar inhabitants.

گلاب فروش

A Rose water Seller

Condition naturelle

La ville de Niasar est l'un des trois principaux centres de la production des roses, de l'eau de roses et d'autres eaux végétaux scintillées de Kashan et du pays. Cette particularité unique est à cause de sa position sur la côte est des montagnes Karkas et l'eau abondante de la Fontaine de Eskandarieh et de beaucoup de canaux souterrains qui fournissent de l'eau pour un territoire de 800 hectares. D'ailleurs, avec des méthodes modernes de la canalisation et de l'agriculture, il y aura la possibilité du développer l'utilisation de l'eau.

L'altitude moyenne de Niasar est 1650 de la mer. La différence de l'altitude de 200 mètres a crée des beaux paysages uniques dans la ville et ses banlieues. L'eau pure et abondante de la Fontaine Eskandarieh se précipite du hauteur de la ville, comme dans un rêve, et les gouttes de l'eau qui se mêlent avec le parfum des fleurs et des herbes et arrosent les joues et purifient l'âme et l'esprit, et ainsi apparaît la belle chute d'eau de Niasar et qui appelle tout le désert vers elle.

کودک خردسال و گردن بند گل محمدی

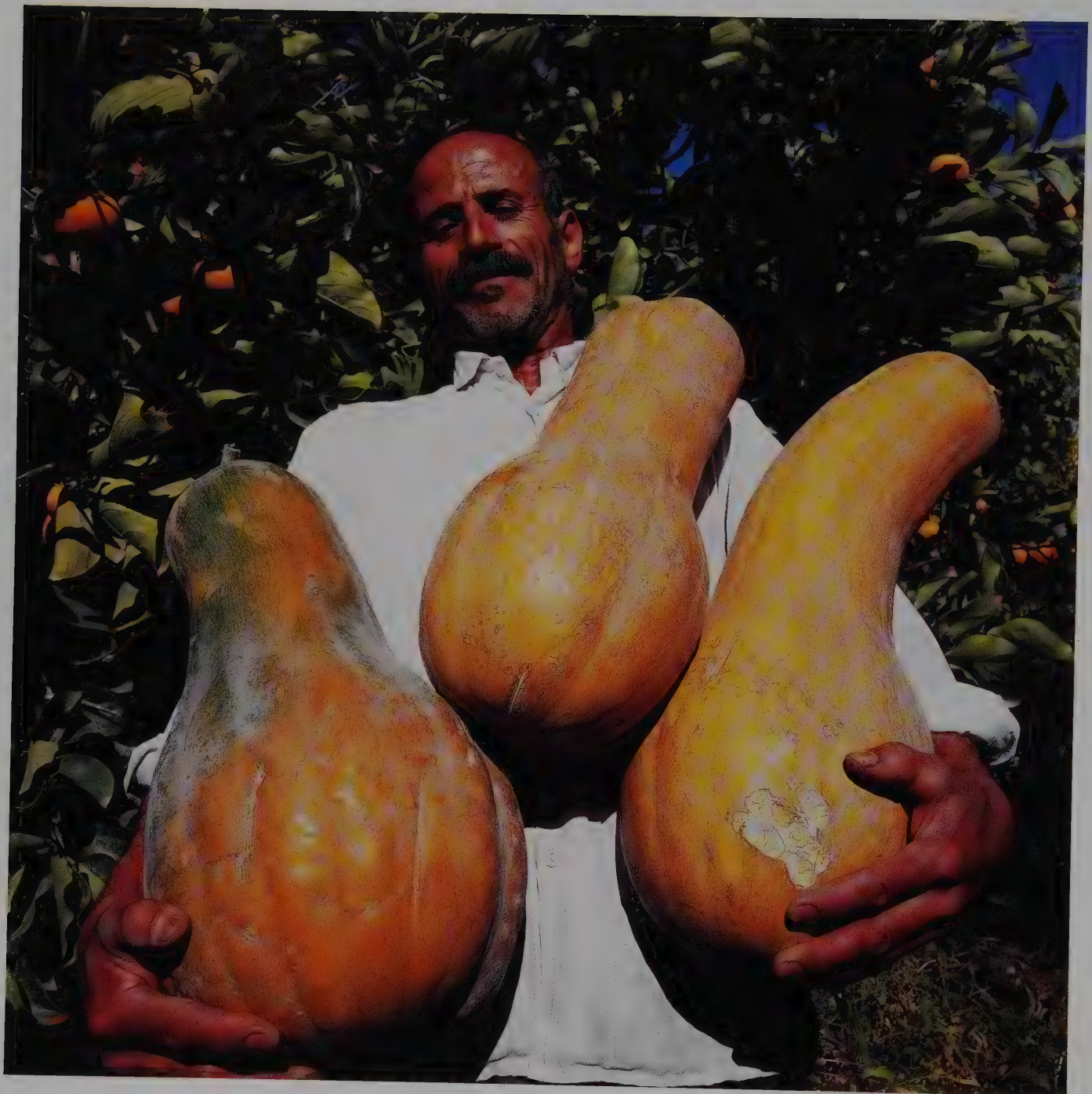
A child and Rose Necklace

Girls with a Wreath in Rose Picking Season

دختران در فصل گل با تاج گل

Pumpkin Harvesting ● برداشت کدو

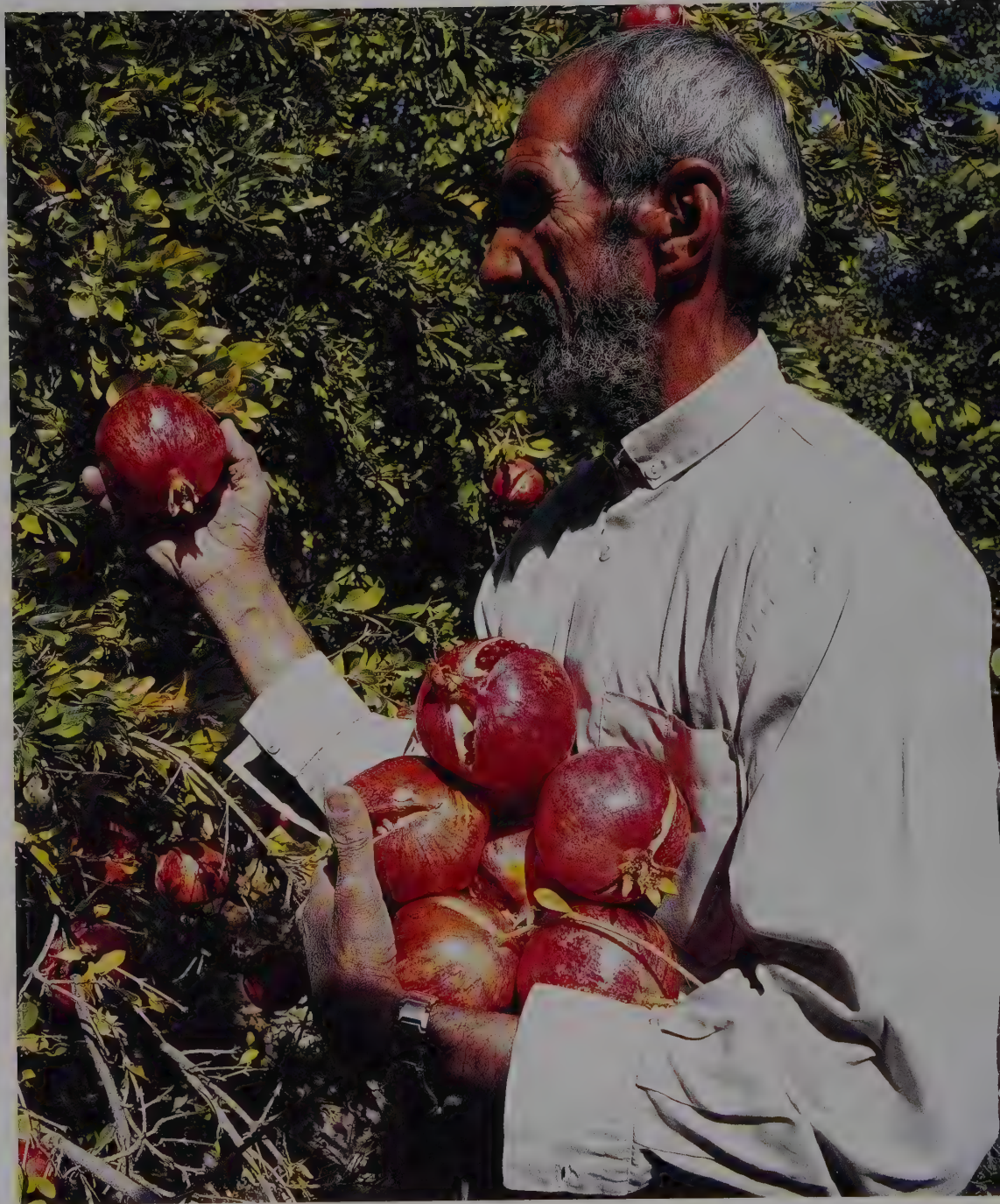
جاذبه های طبیعی

جاذبه های طبیعی و محیطی نیاسر را می توان به انواع زیر تقسیم کرد.

- ۱۵ اسفند تا اواخر فروردین: شکوفه دهی درختان به ویژه بادام، هلو و زردآلو.
- نیمه دوم فروردین تا نیمه اول اردیبهشت: رویش گل های آلاله و شقایق و سرسبزی زمین.
- اوایل اردیبهشت تا اواخر خرداد ماه: حضور پرندگان و پروانه ها در باغ ها و رویش گیاهان دارویی.
- ۱۵ اردیبهشت تا اواخر خردادماه: ثمر دهی گل های محمدی و مراسم گلابگیری و جشنواره گل و گلاب و آغاز به کار کارگاه های گلابگیری و عرقیات گیاهی.
- اوایل مهر ماه تا اواسط آذرماه: برگ ریزان درختان و هوای مه آلود و ایجاد پاییزی زیبا.
- اوایل دی ماه تا اواسط اسفند: بارش برف و باران.
- ریزش آبشار در همه فصول سال.

چیدن انار

Pomegranate Picking

Persimmon میوه خرمالو

Apricot میوه قیصی

Sour Cherry میوه آلبالو

walnut میوه گردو

Natural Attractions

Some natural attractions of Niasar are:

+ From 5th March to 20th April:
Almond, peach and apricot blossoms.

+ From 3rd April to 4th May:
Growth of buttercup and corn poppy
flowers and verdancy of the land.

+ From 4th May to 20th June:
Growth of roses and rose water making
ceremonies, rose and rose water festival
and beginning of the activity of rose
water and herbal distillates workshops.

گل آفتابگردان

 Sun Flower

Attractions naturelles

Les attractions naturelles et environnementales de Niasar sont:

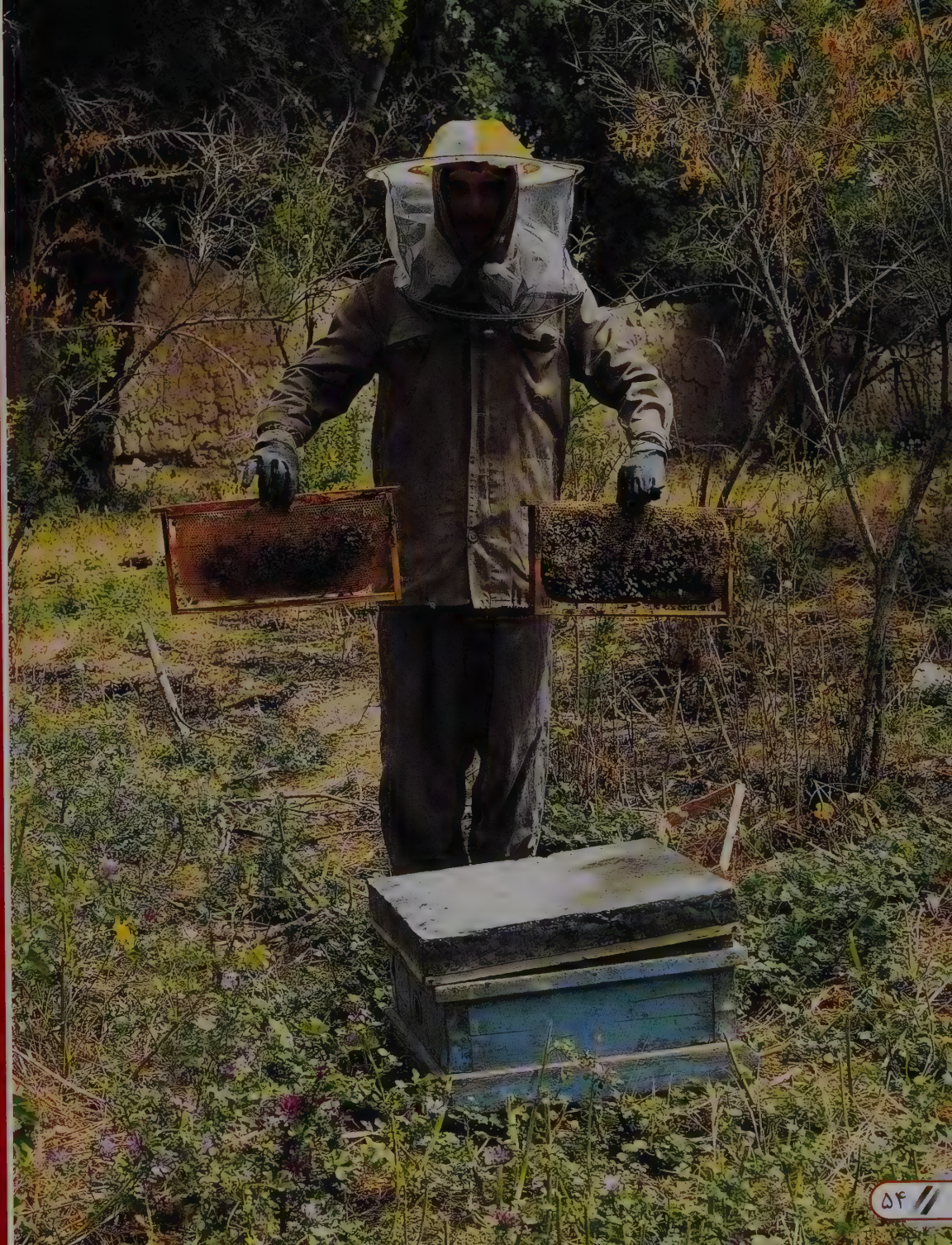
+ Du 5 mars au 20 avril: la floraison des arbres en particulier des amendiers, des pêchers, des abricots

+ Du 3 avril au 4 mai: l'apparition des coquelicots, des ponceaux et la verdure de la terre

+ Du 4 mai au 20 juin: l'apparition des roses; la cérémonie de la distillation de l'eau de roses et son festival; l'ouverture des ateliers de la distillation de l'eau de roses et d'autres eaux végétales distillées

زیبورداری

Beekeeping

گل شقایق وحشی
Wild Corn Poppy

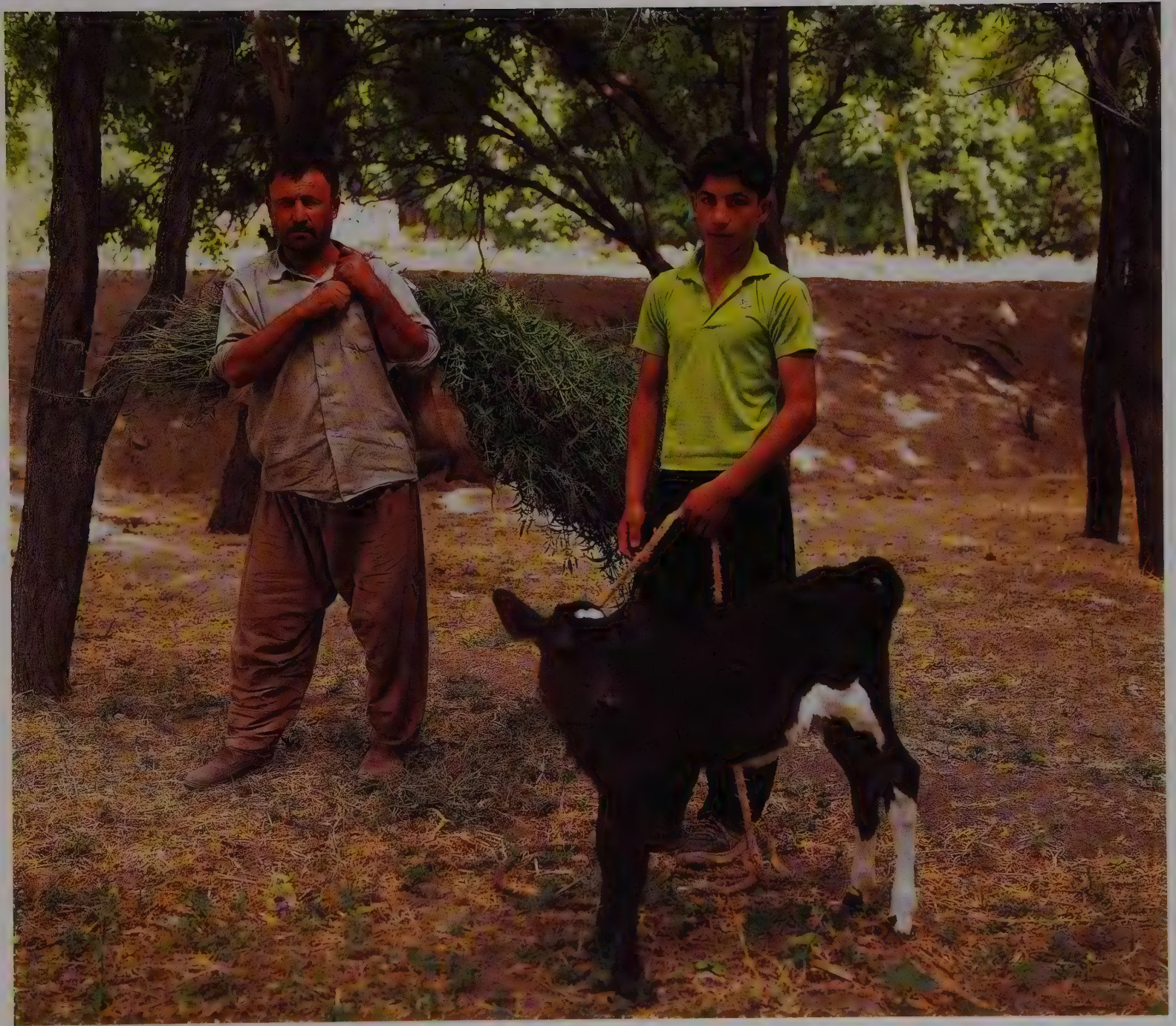

Baking • پخت نان

Durrie Weaving فرش گلیم

Local Shoe named "Givch" کفش محلی موسوم به "گیوه"

Brocaded Cloth پارچه زر بافت

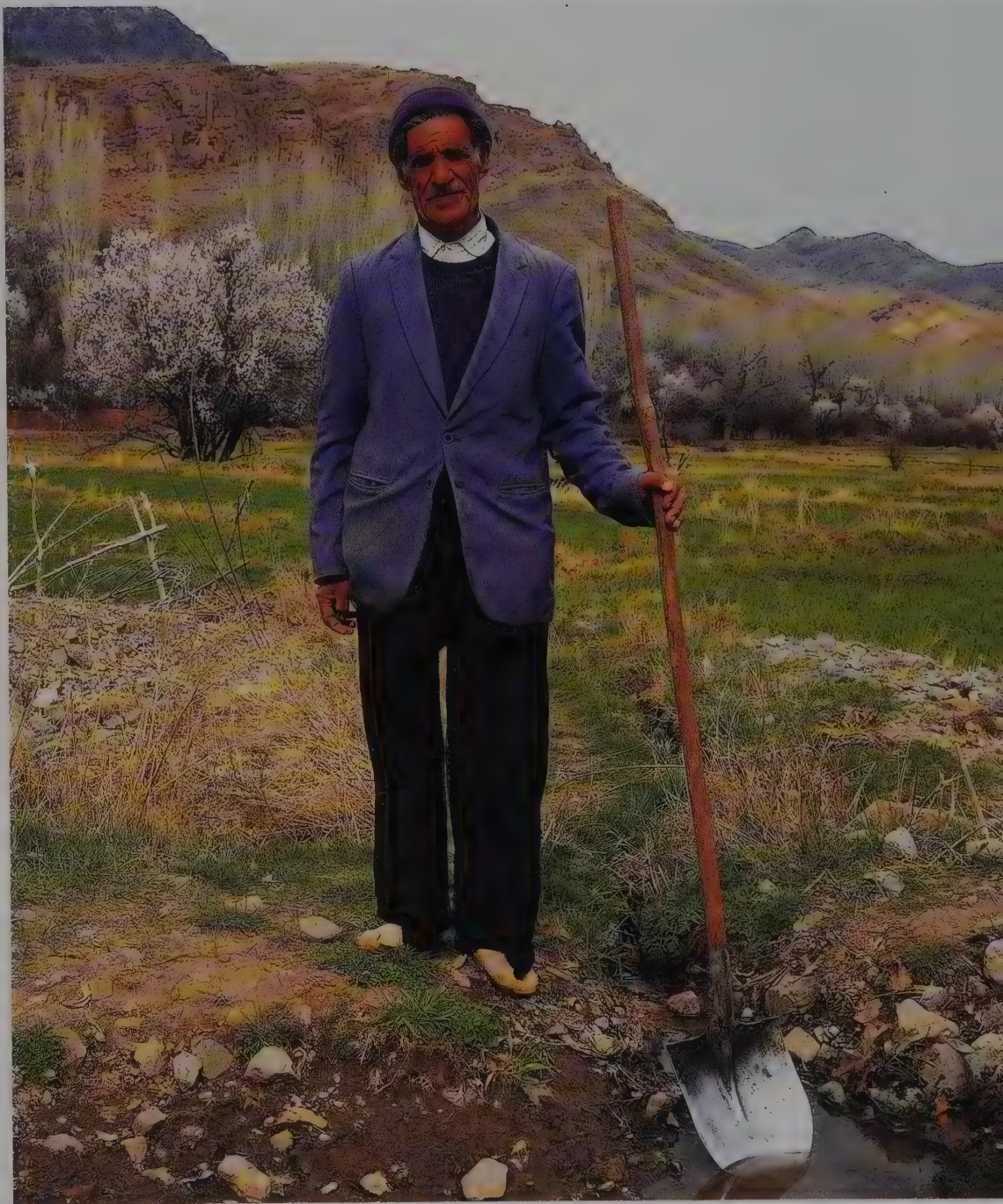

آئین نیاسر، تجلی عشق و ایمان

آئین نیاسر ریشه در تمدن و تلاش ساکنین آن دارد. سرزمین ایران پهنه ای آئینی است و منطقه نیاسر یکی از آئینی ترین نقاط این سرزمین است. سرزمین آب و آئین، نور و نیایش، خاک و خلوص، باد و برکت، سرزمین عشق و ایمان.

آئین منطقه نیاسر آمیخته با میراث گرانبهای باستان و اعتقادات مذهبی است. در سرزمین خداپرستانی که پرستش خداوند را با پیامبر زرتشت شروع کرده و ایمان را با اسلام آوردن به کمال رسانیده اند، آیین ریشه ای بس کهن دارد. در شادی هایشان، در جشن هایشان، در اندیشیدن و ساختن و زیستن آنها و بر سر مزارهای عزیزانشان، در همه جا می توان رد پای از آیین را دید. میراث باستان نیاسر از غار شگفت انگیز رئیس گرفته تا چارتاقی نیاسر با آیین مردمان آن عجیب است. اعیاد و جشن های ملی آنان همچون نوروز، شب یلدا و چهارشنبه سوری و سیزده بدر و اعیاد مذهبی شان مانند عید مبعث و ۱۵ شعبان و عید قربان و ... مراسم نخل گردانی و سوگواری سالار شهیدان در روز تاسوعا، عاشورا و شانزدهم محرم، مراسم آیینی - مذهبی قالیشویان، مراسم نخل گردانی در بیست و یک ماه مبارک رمضان و بسیاری از مراسم دیگر ریشه و محتوایی آیینی و اعتقادی دارد و این شاخصه هویت ملی و ایرانی بودن نیاسری هاست.

Niasar Customs, manifestation of love and faith

Niasar Customs are mixed with ancient heritage and religious beliefs. In the land of godly people who have worshiped God since the time of Zoroaster and made perfect their faith by becoming Moslem, customs have ancient origin. In their joys, celebrations, thoughts and living a trace of customs are visible. National celebrations such as Norooz, Yalda night, Charshanbe Soori, sizde bedar and feasts like Mab'ath (Mohammad's proclamation of prophet hood), 15th Sha'ban (the birthday of Mahdi 12th Imam of shitte), Eyde Ghorban (the feast of sacrifice) and etc and also nakhl gardani (scaffold carrying) and mourning ceremonies for Imam Hossein(3rd emam of shitte) martyrdom in Tasua, Ashura and 16th Moharram and many others have ceremonial and ideological basis and content.

Culte de Niasar, représentation de l'amour et de la conviction

Le culte de Niasar est mêlé à l'héritage précieux de l'antiquité et les croyances religieuses. Dans le pays où les croyants ont commencé à croire en dieu par le prophète Zoroastre, ils ont perfectionné leur conviction en adoptant l'Islam. Leur culte est très ancien. Dans leurs joies, leurs fêtes, leurs façons de penser, de construire et de vivre, et sur les pierres tombales de leurs chers, partout on peut trouver les traces de ce culte. L'héritage antique de Niasar, de l'étonnant Caverne de Ra'is jusqu'à son portique (Tchar Taqi), est mêlé aux rites de ses habitants. Leurs fêtes nationales, comme Nowrouz, la nuit de Yalda, Tchahar Shanbe Souri, Sizdeh Bedar, leurs fêtes religieuses comme Mab'as, 15 Sha'ban, Eyd-e Ghorban, la cérémonie religieuse de Nakhil Gardani, et le deuil du troisième Imam pendant le 9, le 10, le 16 du mois Moharram, la cérémonie religio-culturelle du lavage des tapis, la cérémonie de Nakhil Gardani au 21 du mois Ramazan et plusieurs autres cérémonies ont une origine et un sens culturel et spirituel et tout cela prouve l'identité nationale et iranienne des habitants de Niasar.

۲۸۵

۲۸۵

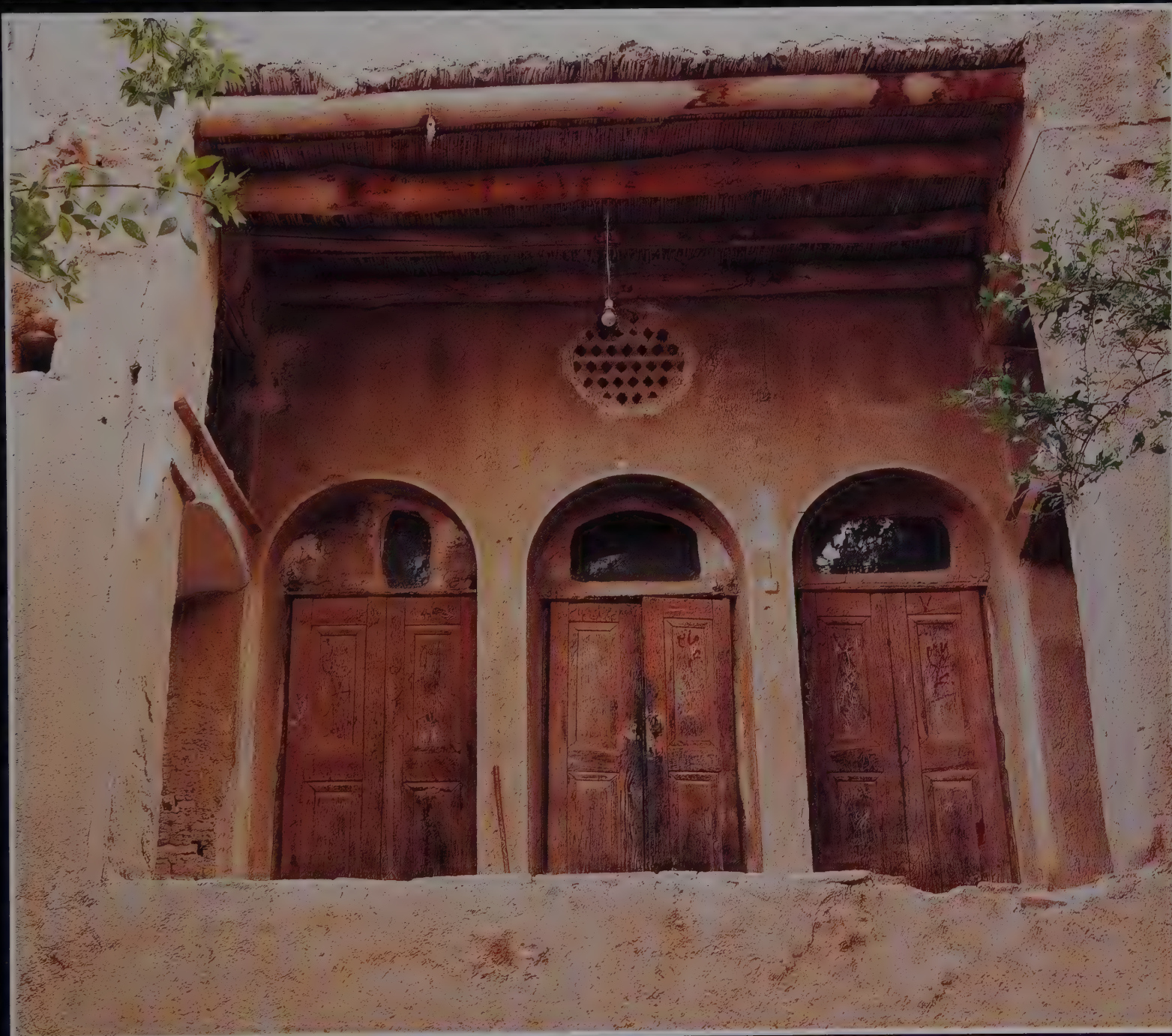

Reticulated Plastery Window

پنجره مشبك گچی

Reticulated Wooden Window

پنجره چوبی مشبک

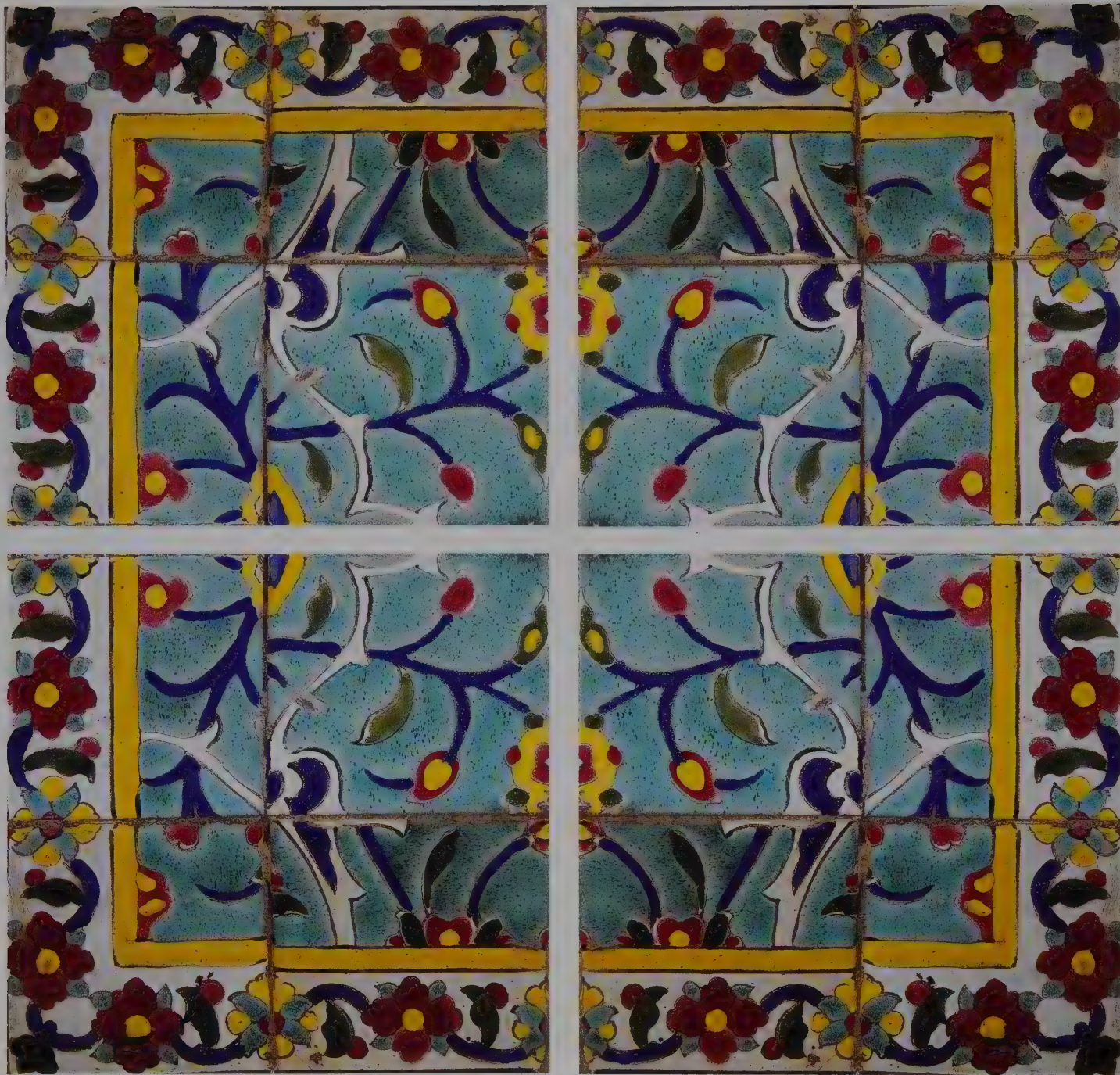
75

تورکیزه پلاک - حدوداً ۴۰۰ ساله

بشقاب فیروزه ای - قدمت حدود چهارصد سال

Rose plate- About 600 years old ● کاسه گل قرمز - قدمت حدود ششصد سال

Arabesque Design of Tilework in 5 Emamzade Mausoleum

طرح اسلیمی در کاشیکاری پنج امام زاده

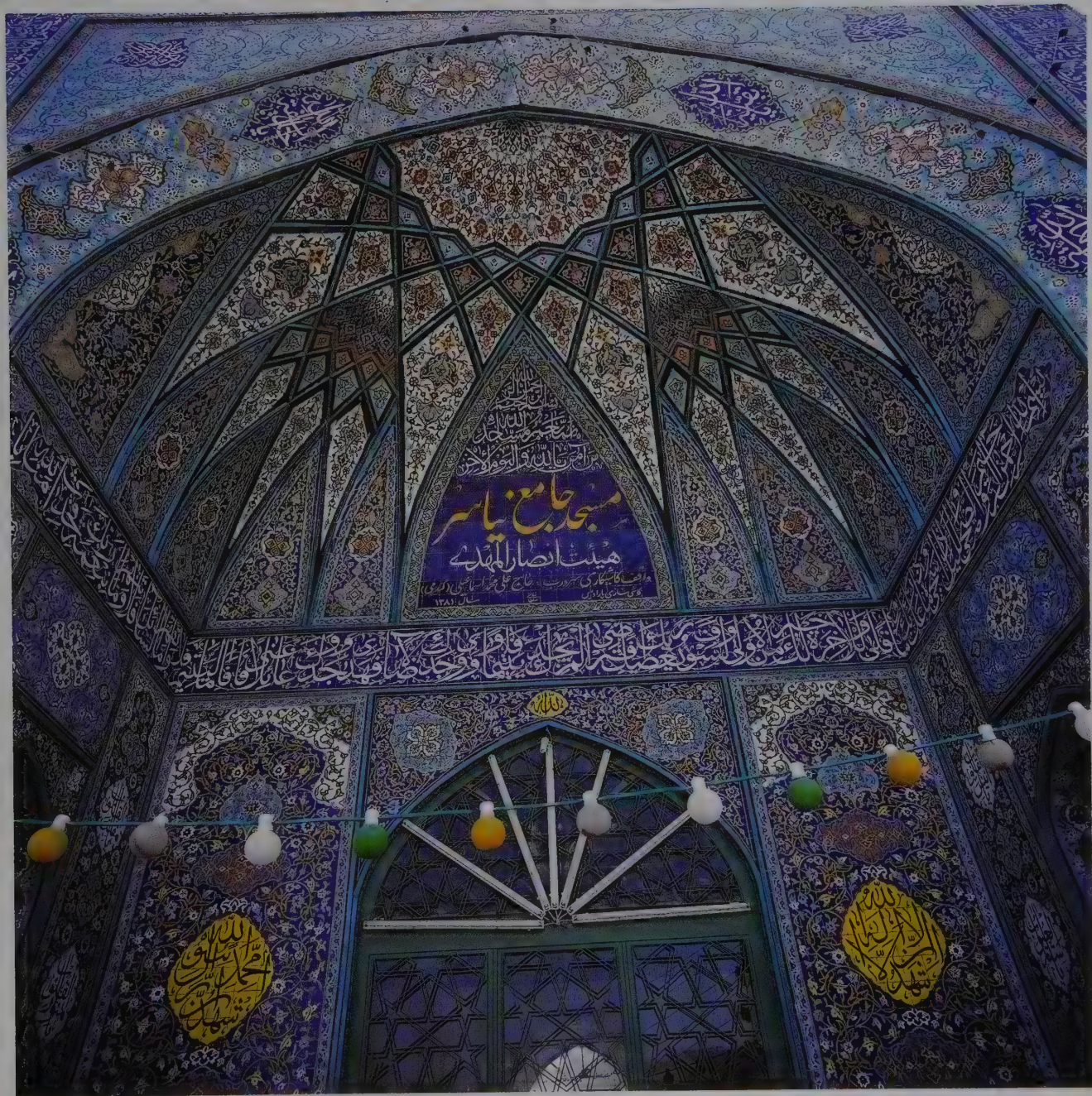
Cheese pot- About 300 years old ● ظرف نگهداری پنیر- قدمت حدود سیصد سال

Friday Mosque tiles نقش های کاشی مسجد جامع

هشتی ورودی مسجد جامع

Entrance Hall of Friday Mosque

مراسم نخل گردانی

● Nakhl (Scaffold) Carrying Ceremonies

Nakhil (Scaffold) Carrying Ceremonies

مراسم نخل گردانی

مسیر تاریخی آبشار

Waterfall Historical Path

مراسم نخل گردانی

Nakhl (Scaffold) Carrying Ceremonies ❶

Mill and safavid Bath Area

محوطه آسیاب آبی و حمام صفوی

محوطه آسیاب آبی و حمام صفوی

Mill and safavid Bath Area ❶

"Mesgariha" old House – khatoon Farm

خانه قدیمی "مسگری ها" - مزرعه خاتون

A Mill آسیاب آبی

خانه قدیمی "کرمانی" - قدمت حدود یکصد سال

"Kermani" old House-

● About 100 years old

خانه قدیمی "تقی بخشی"

Taghi Bakhshi "Old House"

Borj-e Chaleqab

The date of construction and also architecture of Borj-e Chaleqab (Chaleqab tower) is unknown but according to its features and form of structure, it has been built in the middle or end of Safavid era and due to its location in Chaleqab parish, is called Chaleqab. This tower has been used for look out, guarding the parish and the whole village and also informing other villages' inhabitants. The people used smoke in day and fire at night for informing. On the upper floor three aperture have been devised for shooting but on the exterior there are some more apertures falsely and regularly to deceive invaders about the real location of defender. Secondly, makes the tower more beautiful.

Bordj-e Tchaleh Qab

La date de la construction de cette tour et le nom de son constructeur ne sont pas connus mais selon sa structure et ses particularités architecturales, elle est probablement construite au milieu ou à la fin de l'époque des Sassanides et étant située dans le quartier Tchaleh Qab, elle s'appelle Bordj-e Tchaleh Qab.

Elle était utilisée, comme tour de guet du quartier et de la ville en tant que dernière ligne de défense devant les envahisseurs. Elle était servie également pour avertir et informer d'autres quartiers de la ville.

La voie de la communication entre cette tour et d'autres tours de la région étaient par la fumée pendant le jour et par le feu pendant la nuit. Dans l'étage supérieur, il y a trois trous pour tirer mais dans les façades extérieures, à côté de chaque trou, d'une manière régulière, il y a plusieurs faux trous qui se servaient de tromper les envahisseurs du positionnement des tireurs et en même temps ont doublé la beauté de la tour.

برج چاله قاب

از تاریخ ساخت این برج و همچنین معماران اطلاعی در دست نیست ولی به لحاظ ویژگی ها و شکل ساخت این اثر احتمالاً در اواسط یا اواخر دوره صفوی ساخته شده است و بدان جهت که در کنار محله و کوچه (تپه) چاله قاب واقع شده به این نام معروف است.

این برج مکانی جهت نگهداری از محله و شهر و دیده بانی بوده و در زمان ضرورت آخرین مکان دفاعی در مقابل مهاجمین و وسیله ای جهت اطلاع رسانی به سایر نقاط بوده است.

اطلاع رسانی به دیگر برج های منطقه به وسیله دود در روز و آتش در شب صورت می گرفته است. در طبقه بالایی سه منفذ جهت شلیک گلوله تعبیه شده ولی در نمای خارجی در کنار هر منفذ چند منفذ دیگر به صورت گادپ و منظم قرار گرفته تا در عین گیمراه نمودن فرد مهاجم از محل حقیقی مدافع، زیبایی برج نیز به صورت کامل حفظ گردد.

برج چاله قاب

Chaleghab Tower

"Aryanpur" Historical House

خانه تاریخی "آریانپور"

La Caverne de Ra'is

La Caverne historique de Niasar, étendue dans un bloc de travertin, est située au-dessous de Baq-e Talar et ses jardins voisins jusqu'au quartier Sarkamar. Elle est synthétique et construite entièrement par l'homme sauf une ou deux pièces qui sont près des orifices d'arrivée. Cette caverne a d'autres entrées aussi. Certaines d'entre elles se trouvent dans la roche qui sépare des parties supérieures de Niasar de ses voisins. Ces entrées qui donnent sur l'Est, tout au long de la chute d'eau, ont créé un beau panorama de Niasar. Les traces de l'érosion hydrique sur les roches et les pierres prouvent que cette caverne panoramique est très ancienne.

Au-dessous de la deuxième chute d'eau, il y a une meule qui ressemble étonnamment à deux meules qui se trouvent dans la profondeur de la caverne.

Sans doute l'existence de ces pierres à l'intérieur d'une caverne obscure et surprenante n'était pas pour moudre de blé mais elles étaient utilisées dans les cérémonies de l'offre des sacrifices selon les rites du culte du Mithraïsme.

On dit que ces pierres étaient utilisées comme chapeaux pour fermer les entrées des petites pièces de la caverne. Il y a des couloirs et même des pièces où l'on ne peut entrer qu'en se glissant et rampant et dans d'autres on ne peut pas passer qu'en se penchant.

La caverne a une grande porte d'entrée (un grand orifice d'arrivée) qui est effondrée à cause d'un tremblement de terre. D'autres parties de la caverne sont tombées en ruine et restées sous les combles.

La majorité des objets de poterie de terre dans la caverne remontent à l'époque des Sassanides et une partie à celle de Parthes. Cependant, autour des entrées de la caverne, on peut trouver quelques objets de poterie de l'époque islamique.

غار رئیس نیاسر با دره‌های ورودی آن در باغ تالار، معبدی بوده متعلق به پیروان آیین میترا (خدای ایران باستان) که به احتمال زیاد قدمت این معبد به اوایل دوره پارت ها بر می گردد. غار تاریخی نیاسر درون توده سنگی از سنگ تراورتن، در زیر باغ تالار و باغ های مجاور آن تا زیر محله سرکمر، گسترده شده است. غار نیاسر به طور کامل ساخته دست انسان است به جز یک یا دو اتاق که در نزدیکی در ورودی قرار دارند. شکی نیست که این غار معبد میترا بوده است و پیدایش آن ممکن است به دوره اشکانیان (پارتها) مرتبط باشد. بیشتر معبد های میترا مانند غار نیاسر در تاریکی کامل ساخته می شده است.

این غار ورودی های دیگری نیز دارد. تعدادی از آن در داخل صخره ای وجود دارند که قسمت بالای نیاسر را از همسایگان پایین جدا می سازد. این ورودی ها که رو به شرق قرار دارند در امتداد آبشار منظره زیبایی از نیاسر را به نمایش گذاشته اند. نشانه های فرسایش آن بر روی صخره ها و سنگ ها در بردارنده و گواهی این حقیقت است که غار خوش منظر از این ناحیه از زمان های بسیار قدیم وجود داشته است.

آبشار نیاسر مدرک دیگری است که غار معبدی بوده متعلق به پیروان آئین میترا. در زیر آبشار دوم سنگ آسیاب وجود دارد که به طرز شگفت انگیزی شبیه به یک یا دو سنگ آسیابی است که در اعماق داخل غار دیده می شود.

شکی نیست که وجود این سنگ ها در داخل غار تاریک و هیجان انگیز به منظور آرد کردن گندم نبوده است بلکه بر اساس آداب و تشریفات مذهبی آیین میترائیسم در مراسم قربانی دادن استفاده می شده است.

گفته می شود که از این سنگ ها به عنوان سرپوشی برای بستن ورودی های اتاق های کوچک غار استفاده می شده است. هوای مطبوع و گردش هوا در داخل غار، راهروها و حتی اتاق هایی وجود دارد که بوسیله لیز خوردن یا سینه خیز رفتن و در جاهای دیگر به صورت خمیده می توان از آن عبور کرد.

غار دارای یک ورودی بزرگ می باشد که بر اثر زلزله خراب شده است. قسمت هایی از غار نیز متلاشی شده و از بین رفته، زیر آوار زلزله قرار دارد. بیشتر ظروف سفالی در داخل غار مربوط به دوره ساسانی بوده و مقداری نیز متعلق به دوره پارت ها می باشد. با این وجود مقداری ظروف سفالی از دوره اسلامی نیز در اطراف ورودی های غار دیده شده است.

Ra'is cave

Historical cave of Niasar has been extended inside a travertine hill under Talar garden and other surrounding gardens. It is completely man-made except one or two room near the cave main entrance. This cave has different entrances. Some of them are on a rock that separates Niasar from its lower neighboring villages. These entrances that are to the east along the waterfall have made a beautiful landscape of Niasar. Its signs of erosion on the rocks and stones show that this cave has existed since long ago. According to locals' statement Niasar waterfall is evidence showing cave had been a temple for Mithraism believers. Under the second waterfall there is a millstone that surprisingly is similar to one or two millstones inside the cave. Undoubtedly these stones inside the dark and exciting cave have not been used for milling wheat but as It has been said, they've been used as a bung for entrances of small rooms inside the cave. The cave has a big entrance that has been destroyed. Some parts of the cave also have been collapsed. Most of the pottery found in the cave date back to Sassanid era and some of them to Parthian era. Furthermore some potteries have been found near the entrances of the cave that belong to Islamic period.

خنج

Konch

ساباط

Sabat

با توجه به تاریخ حک شده بر روی سنگ قبر قدمت این اثر به دوره قاجار بر می گردد. این سنگ مزار به شکل مستطیل و دارای محور تقارن کاملاً ساده و انتزاعی بوده و از نقش درخت سرو بهره می برد. این اثر دارای حفره ای در پایین عبارت حجاری شده است که به گفته اهالی، محلی برای ریختن دانه برای پرندگان بوده است.

Sang-e Mazar

Selon la date gravée sur cette pierre tombale, cette œuvre date de l'époque des Qadjars. Cette pierre a une forme quadrangulaire et un axe symétrique très simple et un dessin gravé de la forme abstraite d'un cyprès. Au-dessus des phrases gravées, il y a un trou qui, selon les habitants de la région, se servait de mettre des grains de blé pour les oiseaux.

Sang-e Mazar

According to the date engraved on it, Sang-e Mazar (tombstone) dates back to Qajar era. It is rectangular, has a simple symmetry axis and its design is like a cypress. There is a hole under the carved phrase that is said is for putting seeds for the birds.

General View of Niasar From Mountain Window

نمای عمومی نیاسر از دریچه کوه

زیارت حاج کمال

قدمت این زیارت از دوره قاجار است. گویا حاج کمال اسم سازنده آن و از نوادگان بیکتاشی است و به این دلیل به زیارت حاج کمال معروف شده است.

زیارت حاج کمال در دو بخش گنبدخانه و ایوان ساخته شده است. در گنبد خانه سنگ نوشته مرمر قبر و ضریح چوبی موجود می باشد. از ویژگی بارز اثر وجود سرداب، بنا به گفته اهالی منطقه و همچنین تغییر جهت سنگ قبر نسبت به سایر قبور است.

Ziyarat-e Hadj Kamal

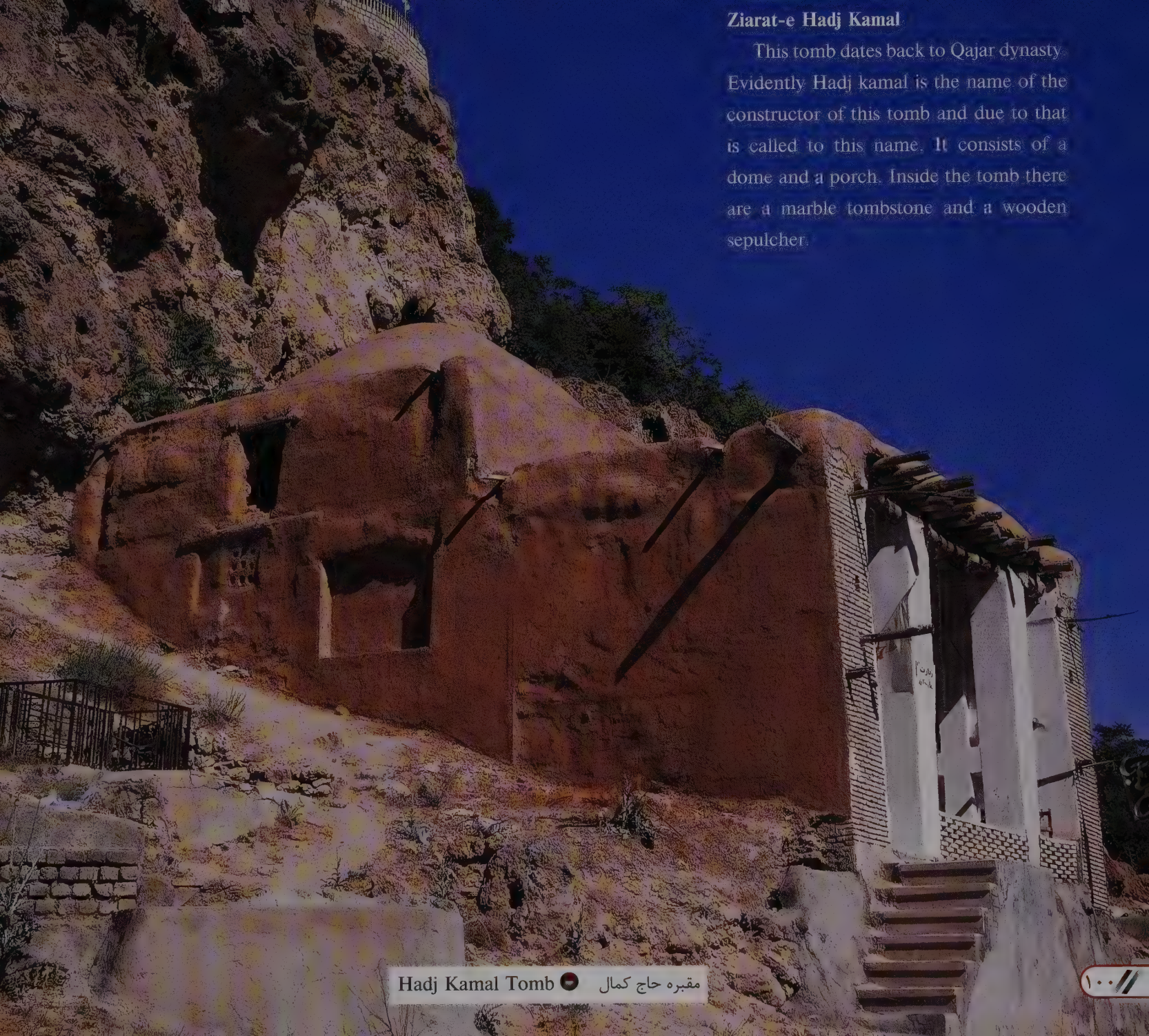
La construction de ce lieu de pèlerinage date de la dynastie des Qadjars. Hadj Kamal, probablement son architecte, était l'un des petits-fils de la famille Beyktashi, d'où le nom de ce lieu de pèlerinage. Ziyarat-e Hadj Kamal est construit en deux parties : une coupole et une terrasse. Dans la coupole, il y a une pierre tombale et le mausolée.

آسمانی مه آلود در پاییز

❶ Foggy sky in Fall

Ziarat-e Hadj Kamal

This tomb dates back to Qajar dynasty. Evidently Hadj kamal is the name of the constructor of this tomb and due to that is called to this name. It consists of a dome and a porch. Inside the tomb there are a marble tombstone and a wooden sepulcher.

Hadj Kamal Tomb ● مقبره حاج کمال

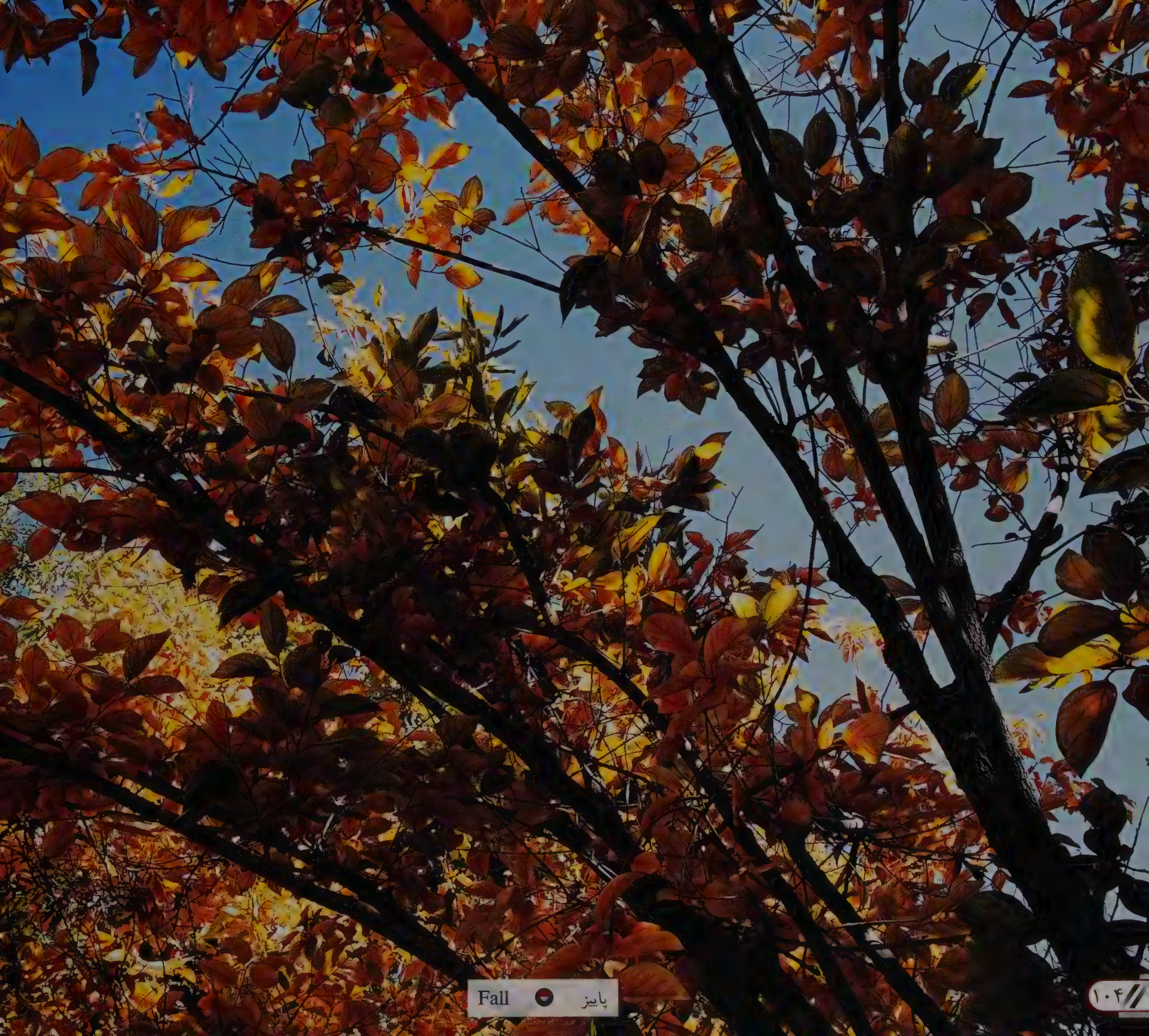

A Rainbow of Leaves in Fall

رنگین کمان برگ در پاییز

Fall

پاییز

نمای داخلی کوشک صفویه

● Interior View of Safavid Summerhouse

safavid Summerhouse

کوشک صفویه

تقویمی این بنا به گونه ای است که در آغاز و میانه هر یک از فصل های سال پرتوهای خورشید بامدادی به شکل خاصی از میان پایه های بنا دیده می شده و هنوز نیز دیده می شود. دقت محاسبات تقویمی در این چارتاقي در بین دیگر تقویم های آفتابی دنیا بی نظیر است و نشان دهنده توانایی های علمی نیاکان ماست.

چارتاقي نیاسر، از لحاظ بررسی شیوه های معماری در گذشته، شیوه های بدیع و مبتکرانه ساخت و ساز تاق ها بدون قالب پیش ساخته، روش جالب تبدیل پلان مربع بنا به دایره گنبد آن، تناسب های هندسی متوازن و منحصر به فرد در طراحی آن و عنایت تناسب طلایی در اجزای آن جالب توجه و شگفت انگیز است. از سوی دیگر وجود عناصر متعدد دیگر در حریم چارتاقي نشان دهنده احترام و تقدس این ناحیه بوده است. چشمه ای زلال با درخت چناری کهنسال و مسجدی نوساز بر جای نیایشگاهی باستانی نمونه هایی از آن است.

چارتاقي نیاسر امروزه به یکی از میعادگاه های علاقمندان نجوم و ستاره شناسی در ایران تبدیل شده است.

ارتفاع زیاد نیاسر، آسمان پاکیزه و درخشان، امکانات فراوان، نزدیکی به پایتخت و برخی از شهر های بزرگ، طبیعت دوست داشتنی و از همه مهمتر وجود یک بنای علمی باستانی، عواملی بر این انتخاب بوده است.

چارتاقی

چارتاقی نیاسر، بنایی باستانی از اواخر عصر اشکانی و یا اوایل عصر ساسانی است. این بنا جزء کهن ترین و بزرگترین نمونه های چارتاقی ایران و سالمترین آنهاست.

بنا با قاعده ای مربع شکل، اما در واقع ذوزنقه ای با اضلاع تقریبی ۱۲ متر است که برای ساخت آن تنها از سنگ های آهکی رسوبی و ملات گچ استفاده شده است. سبکی سنگ های متخلخل و سختی اندک و انعطاف پذیری ملات آن موجب تحمل زمین لرزه ها و پایداری بنا در عمر نزدیک به دو هزار سال شده است. چهار سوی این بنا به مانند دیگر چارتاقی ها کاملاً باز بوده و هیچگونه در یا پنجره و بازدارنده های دیگر برای ورود به آن وجود نداشته است.

تا مدتها بر پایه روایت های داستان گونه (کتاب قم نامه) احتمال داده می شود که این بنا آتشکده ای از زمان اردشیر ساسانی باشد، اما تا کنون شواهد باستان شناسی و منابع مکتوب آن را تأیید نکرده است.

از این بنا نخستین بار توسط هوتوم شیندلر گزارشی مختصر منتشر شد و سپس آندره پ. هاردی بررسی کوتاهی پیرامون آن انجام داد که در مجموعه آثار ایران توسط آندره گدار منتشر شد.

گدار در توضیح گزارش شیندلر کارکرد آتشگاهی این بنا را رد می کند. در سال ۱۳۸۰ کاربرد این بنا و نیز دیگر چارتاقی های ایران، به عنوان یک تقویم آفتابی یا شاخص اندازه گیری زمان با استفاده از تغییرات میل خورشید، توسط رضا مرادی غیاث آبادی شناسایی شد.

آنگونه که در نقشه های آن دیده می شود ساختار

Chartaqi (Quadric arcs)

Niasar Chartaqi is an ancient structure which dates back to late Parthian or first Sassanid era. This Chartaqi is one of the greatest and oldest ones in Iran which is not damaged. Its plan is like quadrangle but actually is trapezoid with sides that are almost 12 m. For making this structure special stones have been chosen which are light and perforated. The benefit of choosing these stones is that after 2000 years and also some earthquakes it has not been damaged. All sides of this Chartaqi like the other ones are open and there is no door or window on it.

In year 2001, Reza Moradi Ghiasabadi said about the usage of this Chartaqi and other ones in Iran. Chartaqi has calendrical usage which works with sun shines. In each season so rays came to the place from special angle. And according them we can say the time of the year. The accuracy of this Chartaqi has been made it unique in the world and indicates scientific capabilities of our forefathers.

Niasar Chartaqi from different aspects is also important. It has quadrangle plan with circle cupola their design and is also very accurate.

There are some theories that say in ancient times Zorvanism use this structure for their religious practices but we are not sure about that. Near this Chartaqi there is a mosque and a holy tree (plantains) and also a Water Spring that makes it somehow a holy place.

Today Niasar is tryst for people who like astronomy in Iran. Clear whether a lot of capability and lovely nature of Niasar have made this place one of the best places to be chosen.

Tchar Taqi

Tchar Taqi de Niasar, un portique, est un monument ancien de la fin de l'ère des Ashkanides et du début de l'ère des Sassanides. Ce portique est l'un des plus anciens et des plus grands des portiques de l'Iran et l'un des plus intacts.

Il est construit sur une base quadrangulaire, plutôt trapézoïde, avec les côtes environs 12 mètres, en pierre mise et mortier de plâtre. La légèreté de ses pierres poreuses, la flexibilité de son mortier sont à l'origine de sa stabilité devant les tremblements de terre depuis environ 2000 ans.

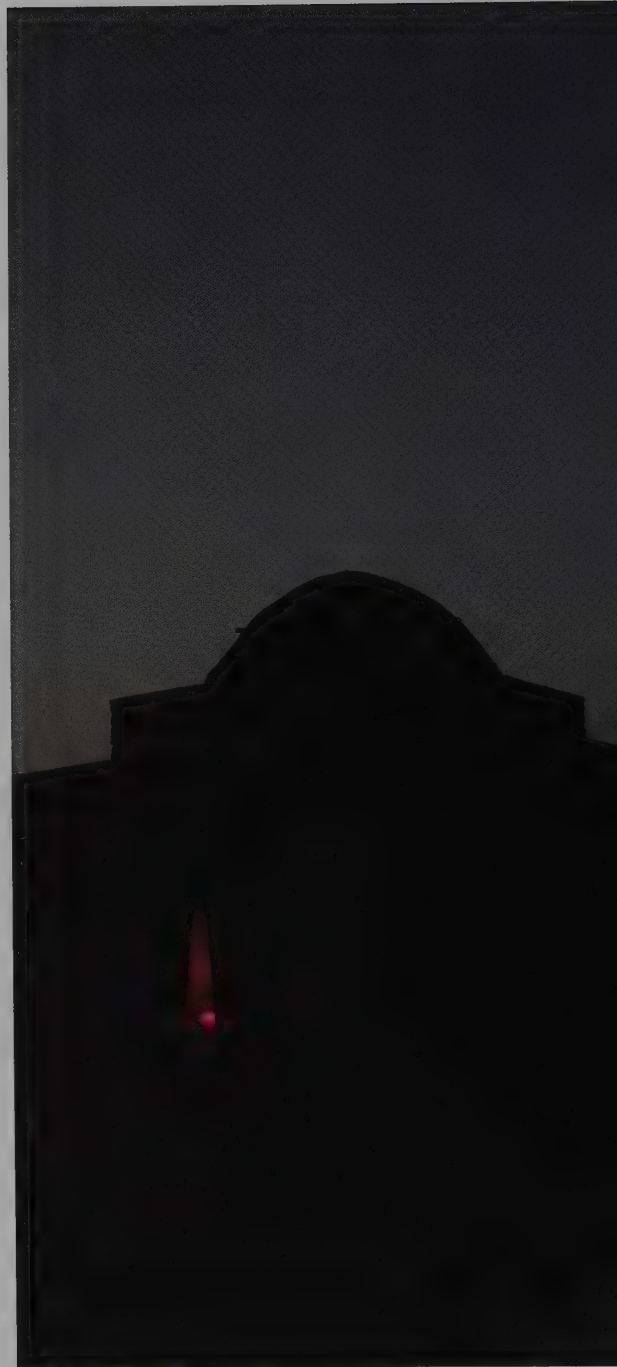
Les quatre façades de ce monument, comme tous les portiques, étaient ouvertes et il n'y avait aucune porte et aucune fenêtre ou d'autres cloisons pour interdire d'y accéder.

En 2001, Reza Moradi Ghiyasabadi a découvert la fonction de ce portique et d'autres portiques de l'Iran comme calendrier solaire ou comme indicateur du temps par rapport de l'obliquité des rayons solaires.

La structure de ce monument, comme on le voit dans ses plans, était faite de la façon qu'au début et au milieu de chaque saison, les rayons du soleil de l'aube étaient visibles d'une façon particulière et sont encore visibles. La précision des calculs chronologiques dans ce portique est unique parmi d'autres calendriers solaires du monde et montre les compétences scientifiques de nos aïeux.

Par ses méthodes de l'architecture ancienne, une méthode inventive de la construction des voûtes sans utilisation des moules préconstruites, la manière intéressante de la transformation de la base carrée au cercle de la voûte, des proportions géométriques symétriques et uniques, dans sa conception et le respect de la proportion dorée dans ses composants, Tchar Taqi de Niasar est intéressant même étonnant. D'ailleurs la présence des éléments dans l'espace de ce monument, comme une fontaine avec de l'eau limpide, un platane très ancien et un mosquée à la place d'une temple antique, prouve l'aspect sacré de cette région.

De nos jours, le portique de Niasar est l'un des lieux de rendez-vous des amateurs de l'astronomie et de l'astrologie en Iran. L'altitude de Niasar, le ciel pur et lumineux, de diverses infrastructures, la proximité à la capitale et à certaines grandes villes, la nature agréable et le plus important, un monument scientifique ancien sont à l'origine de ce choix.

Snow- covered Woodland

بیشه زار برفی

The World's Trace

Iran "the Cradle of Civilization"; Niasar, "the Apple of its land's eye", gifts the world's holy remembrance to the world for its green tomorrow.

Once again, through the windows of its "chahar taghi", reflecting kindness and affection rays, the art has sent the kindness statue, part of the civilization of Iran, to the corners of the world by the divine voice and speaking pictures.

Along with sunrise, across the beautiful creation of Niasar, we are going to seek the unknown of the kindness land to gaze at sunset and enhance the lovely song of its "Waterfall" up to a perfect interiority. Then we will look at the trace of human generation in the silence of "Ghar e Ra'is". If listening carefully, one can hear a heavenly voice whispering and coming from the dry gaps of moist hills and making one feel free throughout the history.

The People in Niasar: They borrowed the way of thought and communication in the national history from worshipping The Only One, so that they go through humanity to discovering human culture, and look at the generation of the lord of the best in the light of great people's culture of architecture. So in the light of humanitarian civilization, there will be a gift from today to tomorrow.

If there were not the spiritual purity, the culture of Niasar-humanitarian- would not appear indeed and there would not be any signs of kindness relationship.

So, we are going to have a look from the culture of Niasar's viewpoint to increase our knowledge and to show its surely beautiful view to those going to continue their way to the culture along with others.

To sum up: O, dear readers,

In this time; across the land of God worshipper, we are going to look at the corner of the unknown heritage and covert mysteries in a land as old as the history, so as to appreciate those covert mysteries and portray the beauties of holiness in the belief of Niasar's people.

The mayor of Niasar,
Hamid Reza Sadeghi
Summer, 2009.

Un cadeau pour l'avenir

Au début du printemps, dans un coin de la côte ouest des montagnes Karkas, dans une région dont l'histoire mythique attire l'attention de tout le monde vers ses particularités uniques, pendant que la terre se couvre d'un velours vert, les branches des arbres sont remplies de joie, la brise à travers des branches est comme le passage des anges du ciel à la terre, la lumière dans les feuilles des arbres ressemblent aux perles et à une pluie céleste suggère à l'esprit la grâce divine, la ville de Niasar accueille des invités très chers, venus de tous les coins de notre grand pays, et qui aiment l'histoire, la culture, la nature et l'héritage culturel de cette ville.

Tchar Taqi, portique de Niasar, forte et solide, qui montre sa civilisation très ancienne, l'eau jailli du profondeur de la montagne, l'eau, que selon des iraniens est le symbole de la clarté et de la pureté, à son pied un arbre mythique, où est née Anahita, et derrière l'eau de sa belle chute d'eau, une caverne qui est l'un des premiers signes de la vie sédentaire et de la croyance, et suggère encore les souffles des cultes anciennes.

Chaque visiteur qui, ayant l'intention de voir le désert, arrive à Niasar, aperçoit des gens travailleurs avec des pensées sublimes et un grand zèle qui ont planté l'arbre de l'amitié et profitent de ses fruits spirituels ; il voit un coin du paradis, un jardin terrestre qui symbolise le jardin céleste. De nos jours, les habitants croyants de Niasar sont héritiers de cette civilisation ancienne et de toutes ces beautés, des gens que la voix d'Azan de leurs mosquées (appelle à la prière), multiplie la spiritualité de leurs jardins, et dans les ruisseaux coulent l'amitié et la bonté.

Devant la grandeur de cette civilisation, notre humble participation consiste à faire ce recueil comme un cadeau pour l'avenir vert du jardin-ville antique de l'Iran.

Hamid Reza Sadeghi

Maire de Niasar

Niasar, The old Iranian Garden Town

Photographs:

Text:

Art Director and Graphic Designer:

Producer Manager:

English Translation :

Calligraphy:

Lithography & Color Separation:

First print:

Binding:

Publisher:

Circulation:

ISBN:

Majid Farzad Mehr Arani

Niasar Cultural Heritage Base

vahid Reza Farshad Sefat

Niasar Municipality

Ali Javdaneh

seyyed saeid kazemi

farayande Gooya

2009 Abyaneh

Gowhar

Mirdashti

3000

978-964-2708-23-9

Niasar, The old Iranian Garden Town

In the name of god

سبحان کبریا

کتابخانه

عکس: مجید نزار دهر کرانی